
کلام اللّٰہ
۱۸۹۵ ع
ایوّب
مطبع نشن سین نیون
درن برن نارن بمبئی

LIBRARY OF THE

Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A·131·2/JB-1895
Family INDO-EUROPEAN
Sub-Family INDO-IRANIAN
Branch IRANIAN
Group NONPERSIC
Language PAṢHTŌ
Dialect
Locality Afghānistān

Contents JOB
Version First edition
Translator T. J. L. Mayer et al.
Published by BFBS
Place LONDON
Date 1895
Accession No. 3423
Accession Date MAR. 15, 1952
Price xpa

کلام اللّٰہ
۱۸۹۵
ع
ایوّب

JOB, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.
1895.

دَ ایوّب نبي کتاب

اوّل باب

۱ آ دَ عوص په زمکه کښې یو سړي وَه ایوّب نومیده او دا سړي کامل
۲ او راستباز وه چه له الله ویریده او له بدئ کناره کیده ۲ او دَده
۳ اوه زامن او دري لوڼي وزیږیدل ۳ او دَده څاروي اوه زره له ګډو
او دري زره اوښان او پنځه سوه جوړي دَ غوایانو او پنځه سوه خري
او خدمتګاران بيحده ډیر وُو او دا سړي له ټولو مشرقیانو زیات لوی وُ
۴ ۴ او زامن به ئي تلل او هر یوه دَدوي به په خپل کور کښې په خپلي
ورځي کښې میلمستیا کوله او آستول ئي او خپل دري خوېندي ئي بللي
۵ چه ورسره وخوري او وڅښي ۵ او داسي وشول هرکله چه دَ میلمستیا
ورځي دَوَر شوي نو ایوّب ورواستاوه او دوي ئي پاک کړل او صباح
وقتي پاڅیده او دَدوي ټولو په شمار ئي سیزوَنکي باندِ کړي ځکه
چه ایوّب وویل چه ګوندي ځما زامنو نه به خطا کړي وِي او په
خپلو زړونو کښې به ئي له الله انکار کړي وِي هم هسي په ایوّب
ټولي ورځي کار کاوه
۶ ۶ او یوه ورځ داسي وه چه ابناء الله لاړل چه دَ خداوند دَ
وړاندِ په خدمت ودریږي او شیطان دَدوي په مینځ کښې ورغي
۷ ۷ نو خداوند شیطان ته وویل چه ته له کومه راغلي نو شیطان
خداوند ته ځواب ورکړ و ئي ویل چه له ګرزیدلو نه په زمکه کښې
۸ او له سیرکولو په هغي کښې ۸ نو خداوند شیطان ته وویل چه تا
خپل زړه ځما بنده ایوّب ته متوجه کړي دي ځکه چه دَده غوندِ
په زمکه کښې نشته چه دي کامل او راستباز سړي دَي چه له
۹ الله نه ویریږي او له بدئ کناره اوسي ۹ نو شیطان خداوند ته

ځواب ورکړ و ئي ويل چه ګنړه ايّوب خوشي له الله نه ويره کوي
۱۰ څه؟ ۱۰ ګنړه تا دَده په ګرداګرد او دَده دَ کور په ګرداګرد او دَده دَ مال
په ګرداګرد له هري خوا نه جار تړلي نه دي څه؟ تا دده دَ لاس کار ته
۱۱ برکت ورکړي دي او دده څاروي ئي په زمکه کښ خواره کړي دِي ۱۱ ليکن
اوس دِ خپل لاس اوږد کوه او ټول مال دده مسه کړه نو دَي به
۱۲ ستا په مخ کښ له تا نه انکار وکړي ۱۲ نو خداوند شيطان ته وويل ګوره
ټول مال دده ستا په لاس کښ دَي ليکن ده ته لاس مه اوږدوه
پس شيطان دَ خداوند دَ مخ له وړاندِ ووت
۱۳ ۱۳ او يوه ورځ داسي وُه چه دده زامنو او لونړو په کور دَ خپل
۱۴ مشر ورور کښ خوړل او شراب څښل ۱۴ چه يو استاذي ايّوب ته ورغي
۱۵ او وئي ويل چه غوايانو يويه کوله او خري ئي له څنګ څرېدلي ۱۵ نو دَ
سبا خلق ورباندِ پريوت او رائي نيول او نوکران ئي دَ توري په مخ
۱۶ ووهل او زه يوازي بچ شوم چه تا خبر کړم ۱۶ اوچه لا دغه خبره کوله
بل ورغي او وئي ويل چه دَ الله اور له آسمانه راپريوت او ګډي او
نوکران ئي سيزلي دِي او وئي خوړل او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم
۱۷ ۱۷ او چه لا دا خبره ئي کوله بل ورغي او وئي ويل چه کلدانيان دري
فرقي جوړ شول او په اوښانو ئي هجوم وکړ او رائي نيول او نوکران دَ
۱۸ توري په مخ ووهل او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم ۱۸ او چه لا
دا خبره ئي کوله بل ورغي وئي ويل چه ستا زامنو او ستا لونړو خوړل
۱۹ او شراب څښل دَ خپل مشر ورور په کور کښ ۱۹ او ګوره چه دَ بيابان
له لوري سخت باد راغي او په څلورو کونټونو دَ کور ولګېده او په هلکانو
۲۰ پريوت او مړه شول او زه يواځي بچ شوم چه تا خبر کړم ۲۰ نو ايّوب
پورته شه او خلقه خپله ئي څيري کړه او دَ خپل سر وينسته ئي وخريل
۲۱ او په زمکه پريوت او سجده ئي کړه ۲۱ او وئي ويل چه زه دَ خپلي مور
له ګېډي برمنډ راووتم او برمنډ به هلته وګرځم خداوند راکړل او

۲۲ خداوند واخستل دَ خداوند نوم دِ مبارک وِي ۲۲ په دي ټولو کښ
ایوب خطا و نه کړه او نه ئي الله ته دَ جهل نسبت وکړ +

دویم باب

۱ آ او یوه ورځ داسي وه چه ابناء الله ورغلل چه دَ خداوند دَ وړاندي
په خدمت ودریږي او شیطان هم دَ دوي په مینځ کښ ورغي چه دَ
۲ خداوند دَ وړاندي په خدمت ودریږي ۲ نو خداوند شیطان ته وویل
چه ته له کومَ راځي نو شیطان خداوند ته ځواب ورکړ و ئي ویل چه
۳ له ګرزیدلو په زمکه کښ او له سیر کولو نه په هغه کښ ۳ نو خداوند
شیطان ته وویل چه کښه تا ځما په بنده ایوب خپل زړه متوجه کړي
دي څه؟ ځکه چه دَده په شان په زمکي ځوک نشته کامل او راستباز
سړي چه له الله ویریږي او له بدئ کناره اوسِي او لا تر اوسه پوري
دي په خپل کمال ثابت اوسِي او تا په ده باندِ ولمسولم چه بي سببه
۴ ئي ولغوم ۴ نو شیطان خداوند ته ځواب ورکړ و ئي ویل چه پوست
په پوست او هر هغه څه چه انسان ئي لرِي دَ خپل ځان دَپارَ به ئي
٥ ورکړِي ٥ لیکن ته اوس خپل لاس اوږد کړه او دَده هډوکي او غوښه
٦ مسه کړه نو دي به ستا په مخ کښ له تا انکار وکړِ ٦ نو خداوند شیطان
ته وویل ګوره هغه ستا په لاس کښ دَي لیکن دَده ځان وساته
٧ ٧ نو شیطان دَ خداوند له حضور نه ووت او ایوب ئي په
٨ خرابو ننکیو وواهه له تلي دَ پښو نه تر ککرئِ پوري ٨ نو دَ ځان دَپارَ
ئي یو کودري واخست چه پرِ و ئي ګروِي او دي دَ ایرو په مینځ کښ
٩ ناست وه ٩ نو ده ته دده ښځي وویل چه ته لا تر اوسَ په خپل کمال
١٠ ثابت اوسي دَ الله انکار وکړه او مړ شه ١٠ او ده ور ته ویل چه دَ یوي
دَ جاهلانو په شان حبري کوي مونږ دِ دَ الله له نږده ښه ځیزونه قبول
کړُو او بد دِ قبول نه کړُو څه؟ په دي ټولو کښ ایوب په خپلو شونډو
خطا و نه کړه

۱۱ ۱۱ نو هركله چه دري يارانو دَ ايوّب دا ټولي بدئ چه په ده راغلي
واوريدي نو هر يو له خپله ځايَ ورغي اليفاز تيمانِئ او بِلدد شوحِي او
صوفر نعمانِئ او وعده ئي سره وکړه چه ورشِي او ورسره وِير وکړِي او
۱۲ تسلِّي ورکړِي ۱۲ او دوي خپلي سترګي له لرِي ورپورته کړي او وئي نه پيژاند
نو دوي خپل آوازونه پورته کړل او وئي ژړل او هر يوه خپله خلقه
څيري کړه او په خپلو سرونو ئي خاورِي دَ آسمان په لورِي ولوستلي
۱۳ ۱۳ او له ده سره اوه ورځي او اوه شپي په زمکه کښيناستل او يوه له
ده سره په يوي خبري خبره ونه کړه ځکه چه دوي وليد چه دَده غم بيحدَ لوي وه

دريم باب

۱ ۱ پس له دي ايوّب خپله خوله پرانستله او په خپلي ورځي ئي لعنت وکړ
۲ ۲ او ايوّب په خبرو سر شه او وئي ويل

۳ ورکه دِ شِي هغه ورځ چه زه په
کښ وزيږيدلم
او هغه شپه چه دئي ويل چه په
ځوان به حامله شِي
۴ دغه ورځ دِ تياره وِي
الله دِ په دغي له پاسَ نګاه ونه کړِي
او په دغي دِ رڼا و نه ځليږِي
۵ هغه دِ تياره اودَ مرګ سورِي ونيسِي
په هغي دِ اوريځ وغوزيږِي
دَ ورځي کسوفونه دِ وويروِي
۶ ليکن دغه شپه دِ توره تياره ونيسِي
اودَ کال دَ ورځو په مينځ کښ دِ
خوشحاله نه شِي
او دَ مياشتو په شمار کښ دِ
داخله نه شِي
۷ ګوره دغه شپه دِ شنډه وِي
په هغي کښ دِ دَ خوښي آواز واوريدلي
نه شِي
۸ هغوي چه په ورځي لعنت کونکِي دِي
په هغي دِ لعنت وکړِي
او هغوي چه اژدها ويښولو ته تياردِي
۹ دَ هغي دَ نمازخفتن ستورِي دِ تارِيک
شِي
نور ته دِ وګورِي او نه وِي او دَ
صباح څريکه دِ ونه وينِي
۱۰ ځکه چه دغي ځما دَ مور دَ ګيډي
دروازي بندي نه کړي
او ځما له سترګو ئي کمبختِي پټه نه کړه

۱۱ ولې زه له رحم نه مړ نه شوم
هرکله چه زه له ګېډې راوتلم نو ولې
مړ روح ونه سپاره
۱۲ ولې زنګانه تم کړلم
او څله تي چه ما ورودل
۱۳ څکه چه اوس به زه ملاست وم
او قرار به وم
هغه وقت به په راحت سره اوده وم
۱۴ له بادشاهانو او له سردارانو دَ
زمکي سره
هغوي چه دَ خپلو ځانونو دَپاره ئي
ويراني جوړولي
۱۵ او يا له رئيسانو سره چه سره زرئي لرل
چه کورونه ئي له سپينو ډک کړل
۱۶ يا لکه پټه شوي سقطه زه شوي
نه وَي
يا لکه هغه دَ ګېډې هلکان چه
رڼا ئي ليدلي نه ده
۱۷ هلته به شريران له خرابي کولو تم وِي
او هلته به ستومانه آرام سومي
۱۸ بنديان سره به راحت کوِي دَ کار
آخستونکي آواز نه اورِي وروکي او
۱۹ کبير خو هلته دي او مريي له
خپل خاونده نه ازاد وِي
۲۰ څله غمزده ته رڼا ورکيږي
او ژوند تلخ ځان وال ته
۲۱ هغوي چه دَ مرګ انتظار کوِي او
هغه نه راځي
او په هغه باندِ له خزانو نه ډير
کنودل کوِي
۲۲ هغه خوشحالِي کونکي او ښادماني
وکړي
هرکله چه قبر مومِي
۲۳ هغه سړي ته چه وربانِدئي لار
پټه شوي ده
او الله ئي په ګرداګرد جار تړلي دَي
۲۴ څکه چه ځما دَ ډوډيِ له خوړلو
وړاندي ساړه آهونه راځِي
او دَ اوبو په شان غوريږونه را نه
خيژي
۲۵ هغه وېره چه زه ور نه وېريدم
راباندي راغله
او هغه چه ور نه ترسيدم ما ته
راځي
۲۶ زه قراري نه لرم او نه تم کيږم
او نه آرام کوم او عذاب راځي ٭

څلورم باب

۱ نو اليفاز تيماني ځواب ورکړ وئي
ويل

۲ که چرې څوک له تا سره دَ یوې
خبرې آزمایش وکړي
نو ته به ناراض نشې څه؟
لیکن څوک توانیږي چه له خبرو
منعَ وکړي
۳ گوره تا ډېرو ته رهنمائي کړې دَه
او سُست لاسونه دِ مضبوط کړي دِي
۴ ستا خبرو بښوئیدونکي ودراوه
او رپیدونکي زنگون دِ ټینگ کړي دي
او اوس چه په تا درغي نو ناراضه
شوې
۵ چه ته ئې مسه کړې نو حیران شولې
باري ستا تقویٰ ستا اسره نه ده
څه؟
۶ او ستا امیدوارې ستا دَ لارو کمال
۷ یاد کړه که نه څوک هلاک شوې دَي
چه هغه بېعیب وُو
او چرې راستبازان نابود شوي دِي څه؟
۸ لکه چه ما ولید چه یویه کونکي دَبدي
او کرونکي دَ کمبختي هغه لوکوي
۹ په دم دَ الله به برباد شِي او دده
دَ پوزې په باد به فنا شِي
۱۰ غرا دَ زمرې او آواز دَ تند زمرې
او داړې دَ زمرِي دَ بچو ماتې
شولې
۱۱ زوړ زمرې دَ ښکار له نه موندلو
هلاکیږي
او اکونړي دَ زمرِئِ فنا
شول
۱۲ بیا ما ته یوه خبره گوښې ورسیده
او څما غوږونو دده پسپسَې قبول کړه
۱۳ دَ شپې دَ رؤیا په اندېښنو کښ
: هرکله چه درونه خوب په سړو
پریوزي
۱۴ ما ته ویره او لرزه ورسیدل
نو ټول هډوکي مِې وړپیدل
۱۵ نو یو روح څما په مخ تېر شه
: څما دَ جسې ویښتهٔ زیږي
ودریدل
۱۶ هغه ولاړ وه او ما دَ هغه
شکل ونه پیژاند
یو نمونه څما دَ سترگو دَ وړاندِ
ما یو نرم آواز واوریده
۱۷ چه باري انسان له الله نه زیات
صادق وِي یا خو سړيَ
له خپل خالق نه زیات پاک دَي
۱۸ گوره ده په خپلو بندگانو اعتبار
نه کوِي او فرښتو ته دَ احمقي
۱۹ نسبت ورکوِي : ۱۹ نو لا څوسره

زیات سکونت کوِنکي دَختو دَ کورونو: چه بنیاد ئي په خاورو کښ دي: او
دَ چینجي دوراندِ میده کیږِي ۲۰ دَ صباح او دَ نماښام په مینځ کښ ۲۰
ماتیږي: بي له خبر ورکونکي دوي تر ابده نابود کیږي ۲۱ له دوي نه ۲۱
ددوي دکیږبي وياستي يستلي نه دِي څه ؟ بي‌حکمتَ مره کیږي ٭

پنځم باب

۱ اوس ئي وبوله ته ځواب ورکونکي لري څه؟ او له پاکانو به دَچا په ۱
۲ لوري متوجّه شي ۲ ځکه چه غصّه نادان وژني: او غیرت احمق مروِي ۲
۳ ۳ ما نادان ولید چه بیخ نیسي: او ناڅاپه مِ دَ هغه په میشتوکنه ۳
لعنت وکړ:

۴ ۴ دَده اولاد له سلامتي لري دي:
او په دروازي کښ میده کیږي:
او خلاصونکي ئي نشته:
۵ ۵ دَ هغوي لوګړي وږبي سرِي خوري:
او اخلي ئي څو چه له اغزو نه: او دَدوي دولت نه تږي اسویلي کوِي
۶ ۶ بلاوي خو له خاورو نه راوزي: او کم‌بختي له زمکي نه زرغونیږي: ۶
۷ ۷ لیکن انسان دَ مشقت دَپارَ زیږیدلي دي: لکه بڅري پورته الوزي ۷
۸ ۸ لیکن زه چه یم دَ الله طلب به کوم: او خپل کار به په الله ۸
۹ وسپارم: ۹ هغه چه دَداسي لويو کارونو کونکي دَي چه پوښتنه ئي ۹
۱۰ نه کیږي: او عجائب چه نه شماریږي: ۱۰ چه دَ زمکي په مخ باران اوروِي: ۱۰
۱۱ اودَ پټیو په مخ اوبه استوِي: ۱۱ هسي هغه چه ټيټ دي په بلندي کښ ۱۱
۱۲ وکرزوِي: او هغه چه غمجن دي امن ته خیژي: ۱۲ هغه چه دَ چلیانو ۱۲
۱۳ فکرونه باطلوِي: هسي چه دَدوي لاسونه مراد نه پوره کوِي: ۱۳ هغه ۱۳
چه دانایان ددوي په حیلو کښ نیسي: او دَ مکّارانو مصلحتونه نسکوریږي:
۱۴ ۱۴ په ورځي کښ له تیاري سره ټکر وهي: او په غرمي کښ لکه په شپي ۱۴
۱۵ کښ تیږیږي ۱۵ هغه چه محتاج له توري او دَ هغو له خولو: او دَ ۱۵

١٦ قوتناک له لاسَ خلاصوي:١٦ نو ذليل اميد لري او بدي خپلي خولي
١٧ پټي کړي:١٧ گوره خوښي ده هغه کس لره چه الله تنبيه ورکوي: نو
١٨ ته دَ قادر ملامتيه سپکه مه گڼه:١٨ ځکه چه دَي زخمي کوي او تړي:
١٩ او وهي او لاسونه ئي شفا ورکوي:١٩ په شپږ سختيو کښ به دِ خلاص
٢٠ کړي: او په اوو کښ به دِ ضرر مسه نه کړي:٢٠ په لوږي کښ به له
٢١ مرګَ دِ خلاص کړي: او په جنګ کښ دَ توري له لاسه:٢١ ته به دَ ژبي
٢٢ له تازياني پټ اوسي: او هرکله چه خرابي درشي نو ته به نه ويريږي:٢٢ ته
به په خرابي او په قحط سالي پوري خاندي: او دَ زمکي له درندګانو
٢٣ به نه ويريږي:٢٣ ځکه چه دَ پټي له کاڼو سره دِ عهد دَي: او دَ ځنګله
٢٤ له درندګان به سلامت لي:٢٤ نو ته به پوه شي چه ستا خيمه په
امن ده: او ته به دَ خپلي ميشتوګني خبر واخلي او هيڅ شَي به دِ ورک
٢٥ نه وِي:٢٥ او ته به پوه شي چه ستا فضل ډير وي: او ستا اولاد لکه
٢٦ دَ زمکي وابنه:٢٦ ته به په زړښتي کښ په اديره کښ ننوزي: لکه
٢٧ اخستل دَ ځمڅو په خپل وقت کښ:٢٧ گوره ما دَ دغه پوښتنه وکړه
او هسي دَي: دا واوره او خپل ځان دَ پارَ ئي وپيژنه ❊

شپږم باب

٢|١ ١ نو ايوب ځواب ورکړ وئي ويل: ٢ کاشکي چه زما غم تول کړي شوَي:
٣ او زما ټول مصيبتونه په وزنونو پورته کړي شوَي:٣ ځکه چه اوس خو
به دغه دَ درياب له شګو زيات درانه وِي: دي دَ پارَ زما خبري لغوه
٤ دِي:٤ ځکه چه غشي دَ قادر په ما کښ دِي: او دَ ده زهر زما روح څښي:
٥ دهشتونه دَ الله زما په خلاف صف تړي:٥ گڼه گورخر په وابنو
٦ ږيږي څه ؟ يا غويي په خپل خوره رمباړي وهي څه ؟ يا بي خونده بي
له مالګي خوړلي شي څه؟ يا دَ سابو په زومنه کښ خوند موندلي شي
٧ څه ؟ ٧ هغه نفرتي ځيز چه زما ځان ئي له مسه کولو نه ستنيده
٨ زما لکه نفرتي ډوډئي شه:٨ اي کاشکي چه زما غوښتنه راغلَي: او الله

٩ ځما اميد راکړي: ٩ چه الله خوښه کړي چه زه لي ميده کړي: او
١٠ خپل لاس لي کشاده کړي او زه ني پريکړي: ١٠ نو به ځما فخر په هغه
عذاب کښ کيده: چه شفقت نه لري: ځکه چه ما دَ قدّوس له کلام
١١ نه انکار و نه کړ: ١١ ځما څه قوّت دَي چه انتظار وکړم: او ځما نهايت
١٢ څه دَي چه زه خپل ځان وصبروم: ١٢ ځما قوّت دَ کاڼيو قوّت دَي څه؟
١٣ ځما غوښي زير دي څه؟ ١٣ داسي نه ده؟ چه په ما کښ مددکاري
نشته؟ او وس را نه شړلي شوي دَه:
١٤ ١٤ غمزده ته له خپل دوست نه ذره سوي (په کار دي):
١٥ اګر که دَ قادر ويره ترکه کړي: ١٥ ليکن ځما وروڼو دَ اوبو دَ والي
١٦ په شان ټګي وکړه: دَ خوړو دَ لښتو په شان تيرېږي: ١٦ هغه چه له
١٧ ساړه نه کرڼک دي: او په هغه واوره پټه کيږي: ١٧ نو چه ګرمي شي
١٨ فنا کيږي: او چه تاو شي نو له خپل ځاي نه نابود کيږي: ١٨ قافلي دَ
١٩ هغو له لارو کاږه کيږي: ويراني ته ورکه شي نو هلاک شي: ١٩ دَ تيما
٢٠ قافلو هغه وکتله: او دَ سبا کاروانونو ئي اميد وکړ: ٢٠ په هغه کښ
چه دوي توکل کاوه پښيمانه شول: هغوي دي ته ورغلل نو شرمنده
٢١ شول: ٢١ نو اوس خو تاسو ددي په شان شولي: تاسي يوه وهنه وليدله
٢٢ نو ووېريدلي: ٢٢ کله ما وويل چه څه راکړي: يا له خپل مال نه ځما
٢٣ دپاره څه رشوت راکړي: ٢٣ يا م له مدعي نه خلاص کړي: يا م دَ
٢٤ هيبتناکو له لاس نه آزاد کړي: ٢٤ ما ته را زده کړي نو زه به چپ
٢٥ شم: او وم پوهوئ چه زه په کوم شي کښ ګمراه شوي يم: ٢٥ دَ راستبازي
خبره څرنګ زوراوري دي: ليکن ستاسو طعنه په څه دلالت کوي:—
٢٦ ٢٦ تاسي ګڼرئ څه چه په خبرو طعنه وکړئ: او خبري دَ نا اميد باد لره
٢٧ دي: ٢٧ بلکه تاسي په يتيم (هسک) اچوئ: او خپل دوست ته دوغل
٢٨ کنئ: ٢٨ نو اوس په ما کښ پرس وکړئ: نو زه به ستاسو په مخونو کښ
٢٩ دروغ ونه کړم: ٢٩ راوجاروزئ او بدي دِ نه وي: بيا راوجاروزئ په دي

۳۰ کښې مې صِدق دئ: ۳۰ خما په ژبه کښې بدي ده؟ یا خما ستوني دَ فساد تمیز
کولي نه شي ده؟ ✣

اووم باب

۱ ۱ انسان لره په زمکه کښې جانفشاني نشته ده؟ او لکه دَ مزدور ورځي
۲ دده ورځي: ۲ لکه چه مریي سوري ته شوق لري: او لکه چه مزدور خپلي
۳ مزدوري ته اُمید کوي: ۳ هم هسي ما لره دَ نیستي میاشتي وویشلي
۴ شوي: او دَ مشقت شپي راته مقرّر شوي: ۴ هرکله چه زه څملم وایم
چه کله به پورته شم شپه اوږده کیږي: او تر صباح پوري په ناقراري
۵ موړ شم: ۵ خما غوښي له چینجو او له لوټي دَ خاورو سره پوشیده
۶ شوي: څرمن مې سختیږي او بیا چوي: ۶ خما ورځي له ماکو نه زیاتي چابکي
۷ دي: او په نااُمیدي کښې آخري کیږي: ۷ په یاد کړه چه خما ژوند باد دئ:
۸ او سترګي به مې بیا خیر ونه ویني: ۸ خما دَ کتونکي سترګي به مې ونه ویني
۹ ستا سترګي به په ما وي او زه به نه یم: ۹ له وریځ تار په تار کیږي
۱۰ او ورکه کیږي: هم هسي هغه چه دوزخ ته کوزیږي نه راخیږي: ۱۰ هغه
به بیا خپل کورته به ونه ګرزي: او بیا به ئې دده مکان ونه پیژني:
۱۱ ۱۱ زه هم خپله خوله نه منع کوم: دَ روح په تنګي کښې به خبري کوم:
۱۲ دَ ځان په تلخي سره شکایت کوم: ۱۲ زه دریاب یم که نهنګ یم: چه
۱۳ ته په ما بانده نګهبان دروي: ۱۳ که زه ووایم چه خما کټ به تسلّي
راکړي: او بچاونړه به مې غم لږ کړي: ۱۴ نو ته مې په خوبونو ویروي: او
۱۵ په رؤیا مې ترسوي: ۱۵ هسي چه خما ځان خپه کول خوښ کړل: او
۱۶ له دې هډوکو مې مرګ: ۱۶ ما ته نفرت راځي تر ابده ژوندون نه غواړم:
۱۷ پرې مې ږده ځکه چه خما ورځي پوکي دي: ۱۷ انسان څه دئ چه ته
۱۸ ئې معتبر کړي: او چه خپل زړه پرې کیږدي: ۱۸ او هر صباح ئې خبر
۱۹ واخلي: او هره لحظه ئې وآزمایي ۱۹ ته به ترڅو له ما نه نظر نه پورته
۲۰ کوي: او نه به مې پرېږدي چه خپلي لاړي وتغرم: ۲۰ ما خطا کړي ده

زه تا له څه وکړم: اي دَ سړو نګهبانه ما ولي دَ خپل ځان دپارَ نښنه
۲۱ ګرزوي: تر دي حده چه په خپل ځان پيټي شم: ۲۱ اوڅه دپارَ مِ ته
تقصير نه بخښي او ځما بدکارئِ به نه لري کوي: ځکه چه زه اوس په
خاوروکښ څملم: ته به مِ وقتي ولټوي او زه به نه يم *

اتم باب

۱ ۲ ۱ نو بِلدد سوحِي ځواب ورکړ وئ ويل ۲ چه دا به ترکومه پوري وايي:
۳ او ستا خبري به په تاکښ سخت باد وِي: ۳ ګنړه الله عدالت کږوي: يا
۴ قادر صدق کږوِي څه؟ ۴ که چري ستا زامنو دده خطا کړي وِي: او ده
۵ هغوي دَدوي دَ تقصير لاس ته واسثول: ۵ نو که ته صبا وقتي الله ته
۶ پورته شي او قادر ته زارِي وکړي: نو که ته پاک او راستباز يي: ۶ نو
دي به اوس ستا دپارَ ويښ شِي: او ستا دَ صداقت کور به سلامت
۷ کړِي: ۷ او که ستا اوّل ورکوکي وِي نو ستا آخر به بيحده ډير شِي :
۸ ۸ له اولو قرنو پوښتنه وکړه: او دَدوي دَ پلرونو پرسونو تاکيد
۹ وکړه: ۹ ځکه چه موږ خو پروني يواو نه پوهيږو: ځکه چه ځمونږ ورځي
۱۰ په زمکي باندِ سوري دِي: ۱۰ نو دوي به تا ته درزده نه کړِي څه ؟
۱۱ تا ته دَدوي له زړونو به خبري ووزِي: ۱۱ ګنړه کاني بي له ختي لوئيږِي
۱۲ څه؟ او يا لوخي بي اوبو زرغونيږِي څه؟ ۱۲ او هغه لا تر اوسه په
تازګي کښ ده لا پريکړي شوي نه ده: نو له ټولو وابښو وړنبي وچيږي:
۱۳ ۱۳ دَ ټولو چه الله هيروِي داسي لاري دِي او دَ فاجر اميد به نابود
۱۴ شِي: ۱۴ او دَ هغه اعتماد به قطع کړي شِي: او دَ هغه توکّلګاه دَ
۱۵ غنړِيي کور: ۱۵ هغه به په خپل کور تکيه وکړِي او ټم به نه ژِي:
۱۶ دي به هغه ونيسِي او هغه به ونه دريږِي: ۱۶ هغه دَ نمر له مخه
۱۷ تَر دي: او دده په باغ غوتيئ زرغونيږِي: ۱۷ او دَ هغه بيخونه په تُوده سره
۱۸ پيچلي شوي دِي: او هغه دَ کاڼو ځاي ولېد: ۱۸ که هغه له خپل ځاي
ويستلي شِي: نو هغه به له ده انکار وکړِي وايي به چه ته مِ ليدلي

۱۹ نه يئ قدا دَ هغه دَ لاري خوښي ده :او له خاورو نور زرغونيږي :
۲۰ ۲۰ کوره الله کامل نه رد کوي :او دَ بدکارانو لاس نه
۲۱ مضبوطوي :۲۱ هرکله چه دي ستا خوله له خندا ډکه کړي : او ستا
۲۲ شونډي دَ خوښي له آواز نه :۲۲ ستا کينه کښان به پښيماني واغوندي
ليکن خيمي دَ شريرانو به نه وي ٭

نهم باب

۱ ۲ آنو ايوّب ځواب ورکړ و ئي ويل :۲ دا صحي ده زه وپوهيدم چه
داسي دَي :نو انسان به دَ الله دَ وړاندِ څرنګ صادق کړي شي :-
۳ ۳ که دي وغواړي چه له هغه سره بحث وکړي نو له زرو به يو
۴ ځواب ور نه کړي :۴ هغه حکيم په زړه او تيز قوت دَي :چا په ده
۵ سختي وکړه او سلامت پاتي شه :۵ هغه چه لري کوڼکي دَ غرونو دي
۶ او هغوي نه پيژني :هغه چه په غضب سره ئي اړوي :۶ هغه چه
۷ زمکه له خپل آرامګاه نه چړلوي :نو دَ هغي ستني وخوځيږي :۷ هغه
چه نمر ته امر کوي نو هغه نه خيژي :او په ستورو مهر لګوي :-
۸ ۸ هغه چه يواځي دَ آسمانونو غوړونکي دَي :او په لوړو دَ درياب
۹ تلونکي دي :۹ کارګر دَ بنات النعش او دَ کوپ او دَ پروونۍ :او حجره
۱۰ جوړونکي دَ جنوب :۱۰ کوڼکي دَ داسي لويو کارونو چه تفحص ئي کيدلي
نه شي :او دَ عجائبو چه شمارلي نه شي
۱۱ ۱۱ کوره هغه په ما تيريږي او زه ئي نه وينم :او سير کوي
۱۲ او زه پري خبر نه يم :۱۲ هرکله چه دي وتښتوي څوک به ئي را ستون
۱۳ کړي :او څوک به ده ته ووائي چه څه کوي :۱۳ الله خپل غضب نه
۱۴ ګرزوي :دَ رهب مددکار تر ده لاندِ ښيت کيږي :۱۴ په کوم لږ څه
۱۵ به ده ته ځواب ورکړم :او خپل کلام له ده سره خوښ کړم :۱۵ ځکه
چه اګر که زه صادق وَي :ځواب به مِ ورکړي نه وه :بلکه له خپل
۱۶ عدالت کوڼکي به مِ رحم غوښتلي وه :۱۶ که ما بللي وَي او ده ځواب

راکړي شوي وي: نو هم باور به مې کړي نه وه چه ده مې آواز واوریده:
۱۷ دا هغه دي چه په سیلۍ مې میده کوي: او بې سببه مې پرهارونه ۱۷
ډېر وي: ۱۸ دي مې نه پرېږدي چه ساه واخلم: لیکن په ترخو مې موړ ۱۸
کوي: ۱۹ که دَ قوّتناک دَ قوّت له جهته وي نو دي وایي گوره زه: او که ۱۹
دَ عدالت له جهتَ وي نو څوک به ما ته وقت مقرر کړي: ۲۰ که زه ۲۰
صادق شم نو په ما باندې به څما خوله حکم وکړي: او که زه کامل
یم نو گناهګار به مې کړي:
۲۱ زه کامل یم زه به خپل ځان پروا نه لرم ماخپل ژوند ۲۱
سپک وګڼړه: دا یوه (خبره) ده دي دَبارَه زه وایم ۲۲ چه کامل او شرير ۲۲
به دواړه فنا کړي: ۲۳ که هغه ناڅاپه متروکه وژني: نو هم دَ صادقانو ۲۳
په آزمایلو مسخري کوي: ۲۴ زمکه دَ شرير لاس ته سپارلي شوي ۲۴
ده: دي دَ حاکمانو مخونه پټوي: او که دي نه وي نو هغه څوک دي؟
۲۵ څما ورځي له چپړ نه زياتي چابکي دي: تښتي او خير نه ويني: ۲۵
۲۶ دَ درمو له جالو سره تېک کوي: لکه تجيرِ چه خپل ښکار ته غوټه ۲۶
کوي: ۲۷ که زه ووایم چه خپلي اندېښني به هېري کړم: زه خپله ترش روئي ۲۷
به پرېږدم او تازه به شم: ۲۸ نو زه له خپلو ټولو دردونو وېرېږم: ۲۸
پوهېږم چه ته به مې پاک و نه گڼړي: ۲۹ زه به گرم کړي شم: نو ولي ۲۹
عبث خواري کوم: ۳۰ که زه په واوري کښې غسل وکړم: او خپل لاسونه ۳۰
په زمۍ پاکيزه کړم: ۳۱ نو ته به مې په ډب کښې ډوب کړي: او خپلي ۳۱
جامي مې رانه نفرت وکړي: ۳۲ ځکه چه هغه څما په شان انسان ۳۲
نه دَي چه زه يې ځواب وکړم: او مونږ ټول به عدالت ته راشو:
۳۳ څمونږ په مېنځ کښې میانځګري نشته: چه خپل لاس په مونږ دواړو ۳۳
کېږدي: ۳۴ له ما نه دې دَ هغه همسا پورته کړي: او د ده دهشت دې په ۳۴
ما ستم و نه کړي: ۳۵ نو به زه خبره وکړم او وېره به ورنه و نه کړم: ۳۵
ځکه چه زه دَخپل ځان په نزد داسي نه یم ✣

لسم باب

١ آ ځما ځان خپل ژوند زښت وکانړه: زه به خپلي اندیښني جاري کړم:
٢ زه به دَ خپل ځان په تلخي کښن خبره وکړم:٢ الله ته به ووایم
٣ چه ته مِ مه کړموه: و مِ پوهوه ځله جګړه راسره کوي:٣ دا ستا
په نزد ښه ده چه ظلم وکړي څه؟ چه دَ خپل لاس کار زبون کړي:
٤ او دَ شریرانو په مصلحتونو روښانه شي:٤ تا لره دَ بشر سترګي دي:
٥ یا لکه نظر دَ انسان هسي نظر کوي:٥ ستا ورځي دَ انسان ورځي دي
٦ څه؟ یا ستا کالونه لکه ورځي دَ انسان دي څه؟٦ چه ته ځما دَ
٧ بدي بحث وکړي: او ځما دَ خطاؤ تلاش وکړي:٧ ستا په دانست کښن
چه زه شریر نه یم: او نه ستا له لاس نه خلاصونکي شته:
٨ ٨ ستا لاسونو هست کړم: او مونږ ټول وارو دِ جوړ کړو او بیا به
٩ مِ ته نغري څه؟٩ یاد کړه چه زه دِ لکه خټه پیدا کړم: ته به مِ و
١٠ خاورو ته ورګرزوي څه؟١٠ او تا لکه پئي نوي نه کړم څه؟ او لکه پوڅه
١١ چکه دِ نه کړم:١١ تا مانه پوست او غوښه راوغوښتل:١١ تا په هډوکو
١٢ او په پلو وپیرلم:١٢ تا مانه ژوند او مهرباني بخش کړ: او ستا ملحظي
١٣ ځما روح وساته:١٣ لیکن تا دا په خپل زړه کښن پټ کړل: زه پوهیږم
١٤ چه دا ستا په نزد دَي:١٤ که زه خطا وکړم ته به م لحاظ وکړي:
١٥ او ته به مِ له بدي نه پاک نه ګڼړي:١٥ که زه شریر شم نو هَي
په ما: او که زه صادق شم نو خپل سر به پورته نه کړم: زه له
١٦ رسوائي نه موړ یم: او زه خپله خواري وینم:١٦ او که پورته شه
ته به مِ لکه زمري ښکار کړي: او بیا په ما باندِ خپل ځان عجیبه
١٧ ښکاره کوي:١٧ تا خپل شاهدان نوي کړل: او خپل غضب دِ په ما
زیات کړ: بدلي او جنګونه له ما سره دِي:
١٨ ١٨ نو زه دِ ولي له رحِم نه راوېستلم: کاشکي چه روح مِ

سپارلي وي او هيڅ ستړګو ته ليدلي نه ويَ: ۱۹ نو زه به داسي وم ۱۹
لکه چه نه وِي: نو زه به له رحِم نه قبر ته رَسَولي شوي وم: ۲۰ څما ۲۰
ورځي لږ نه دِي څه؟ پرِي مِ بدده رانه لږم شه چه لږ څه تازه
شم: ۲۱ وړاندِ له هغه چه لاړ شم ورنه راوبه نه ګرزم: ۲۱
دَ تياري و زمکي ته او دَ مرګ سوري ته:
۲۲ زمکه دَ تاريکِي دَ نورتم په شان: سيوري دَ مرګ او بي ترتيب: او ۲۲
رڼا ئي لکه تورتم *

يولسم باب

۱ نو ضوفر نعماتي ځواب ورکړ و ئي ويل: ۲ چه د ډيري خبري ځواب ۱ ۲
دِ ورکړي نه شي څه؟
يا قوّال سړي دِ صادق کړي شِي؟ ۳ يا ستا لافي دِ سړِي ۳
چپ کړِي څه؟
يا نه دِ توقي وهي او څوک دِ نه وِي چه تا پښيمانه کړِي؟ ۴ چه ۴
نه وايي چه څما تعليم پاک دي: او زه ستا په سترګو کښِ صادق
يم: ۵ ليکن کاشکي چه الله په خپله خبري وکړِيَ: او له تا سره ئي ۵
شونډي پرانتلي: ۶ او تا ته ئي رازونه دَحکمت ښکاره کړي: ۶
چه دغه دَ ته په ته دَ فهم وس لري: نو ته به پوه شوي
چه الله په لږ څه ستا له بدي نه تا پوروړي کوي:
۷ ته په مطلب سره الله مندلي شي څه؟ يا نهايت د قادر ۷
مندلي شه څه؟ ۸ دَي له آسمانونو بالا دَي ته څه کولي شي: له دوزخ ۸
نه زيات ژور ته څه پيژندلي شي: ۹ اوږدوالي ئي له زمکي زيات اوږد ۹
دي: او زيات سوروَر له درياب نه: ۱۰ که دي تير شِي يا ئي بند کړي: يا ۱۰
ئي عدالت ته جمع کړي: نو څوک به ئي راستون کړِي: ۱۱ څکه چه دي دَ ۱۱
خوشي سړي پيژني: او بدِي ويني نو دي، به ئي آګاه نه کړي: ۱۲ ليکن ۱۲
خالِي سړِي پوهه نه لري: لکه دَ کورخره بچي سړِي زيږيدلي دَيَ: ۱۳ که ۱۳

۱۴ ته خپل زړه تيار کړي: او لاس ور وغزوي: ۱۴ که ته هغه بدي چه په
لاس کښ دِ ده لري کړي: او سرکښي په خپلي خيمي کښ نه اوسوي ؛
۱۵ ۱۵ نو هغه وقت به ته خپل مخ بيعيبَ پورته کړي: او ته به مضبوط
۱۶ يي او نه به ويرېږي: ۱۶ ځکه چه ته به خوارِي هېره کړي: لکه اوبه چه
۱۷ بهيږي ته به هغه په ياد کړي: ۱۷ او ستا عمر به له غرمي نه پاس
۱۸ وِدرېږي: تاريکي به صباح وګرزي: ۱۸ او ته به په قرار يي ځکه چه اميد
۱۹ به وموندلي شِي: ته به چارچاپېره تلاش وکړي او په قوارِي به څملي: ۱۹ او
ته به پنډېږي او هيڅوک به دِ نه ترسوِي: او ډېر به ستا مخ ته زارِي
۲۰ وکړي: ۲۰ ليکن دَ شريرانو سترګي به هلاکي شِي: او دا پناه‌ګاه به ئي نابودٌ
شِي: او دَ دوي اميد به دَ ځان سپار نه شِي ❖

دولسم باب

۱ ۱ نو ايّوب ځواب ورکړ و ئي ويل: ۲ چه دا صحي ده چه تاسي خلق يئِ:
۲
۳ اوحکمت به له تاسي سره مړ شِي: ۳ بي له دي چه زه هم ستاسي
په شان فهم لرم: زه له تاسي څه کم نه يم او څوک نشته چه په
۴ دي شان خبرونه وپوهيږي: ۴ زه هغه سړي يم چه خپل دوست ته
مسخره شوم: هغه الله وباله او ده ځواب ورکړ: هغه رښتني کامل
۵ مسخره ده : ۵ دَ هغه په فکرونو کښ چه په آسودګي کښ دَي غم
۶ سپک دَي: دَ هغو دَپارَ چه پښي ئي ښوئيږي تيار دَي: ۶ خيمي دَخرابونکو
راحت‌ناکي دِي: او هغه چه الله په غصّه کوي په قراري کښ دَي:
هغوي چه دوي خپل الله په خپل لاس کښ راوړِي :
۷ ۷ ته له ځناورو پوښتنه وکړه نو تا ته به در زده کړي: او دَ
۸ آسمان له مرغانو نو به دِ خبر کړي: ۸ يا زمکي ته خبره وکړه نو تا ته
۹ به تعليم وکړِي: او دَ درياب ماهيان به خبره در ته وکړِي: ۹ څوک به
۱۰ له دي ټولوخبرو خبر نه وِي: چه دَ خداوند لاس دا جوړ کړل: ۱۰ هغه
چه دَده په لاس کښ دَ هر يوه ژوندِي ځان دي: او دَ ټول بشر روح

١١ ١١ نو غوږونه دَ خبرو ازمايښت نهٔ كوي څه ؟ لكه چه ستوني دَ ډوډۍ خوند
١٢ اخلي: ١٢ دَ زړبدئ دَ زړو څكه دانائي ده: او په اوږدوالي دَ ورځو فهم
١٣ ١٣ دده څخه حكمت او قدرت دَي: ده لره مصلحت او فهم
١٤ دِي: ١٤ گوره چه دي ئې ونړوي نو جوړ به نه شي: چه په سړي بند
١٥ كړي پرانتلي به نه شي: ١٥ كه دي اوبه منع كړي نو وچي به شي: كه
١٦ ئې پرېږدي نو زمكه به واړوي: ١٦ ده څخه عزّت او مدد دَي: ده لره
١٧ گمراه كونكي او گمراه شوي دِي: ١٧ مشيران بنديان بيائي: او قاضيان
١٨ احمقان كوي: ١٨ دَ بادشاهانو كمربندونه پرانزي: او دَ دوي ملا په كمربند
١٩ ٢٠ تړي: ١٩ كاهنان په بند بيائي: او قوّت ناك اړوي: ٢٠ دَ معتبرانو خبري
٢١ لري كوي: او دَ سپين ږيرو شوق وباسي: ٢١ په شرافو ذلّت اچوي: او
٢٢ دَ زوراورو كمربندونه سُستوي: ٢٢ له تاريكي نه رازونه ښكاره كوي:
٢٣ او سوري دَ مرگ دَ رڼا ته وباسي: ٢٣ دي قومونه ډيروي بيا ئې
٢٤ نابود كوي: دي قومونو ته كشادگي وركوي او بيا ئې راولي: ٢٤ دي دَ
زمكي دَ امتونو دَ سردارانو زړونه لري كوي: او دوي په بيابان كښ
٢٥ بي لاري گمراه كړي: ٢٥ په تياري كښ تپرېږي او رڼا نشته او دَ
مست په شان ئې تنبوي +

ديارلسم باب

١ ١ گوره دا ټول ځما ستركو وليدل: غوږونو مې واوريدل او پري خبر
٢ شول: ٢ هغه چه تاسي ئې پېژنئ زه ئې هم پيژنم: زه له تاسي كم نه يم:
٣ ٣ ليكن زه اراده لرم چه له قادر سره خبري وكړم: او الله ته حجّت
٤ وكړم: ٤ او تاسي چه يئ دروغ جوړوئ: تاسي ټول سره باطل طبيبان
٥ يئ: ٥ كاشكي چه خاموشي سره خاموشي كولي: نو دا به تاسو لره حكمت
٦ وه: ٦ اوس ځما حجّت واورئ: او ځما دَ شونډو دعوو ته متوجّه شئ:
٧ ٧ تاسي به دَ الله دَپاره ظلم ووائئ څه ؟ او دده دَپاره به په خيانت
٨ سره خبري وكړئ څه ؟ ٨ او تاسي به دده دَ مخ كوئ: يا به دَ الله دَپاره

٩ دعویٰ کوئِ: ٩ دا به تاسي لره ښه وِي چه دي مو تفحص وکړِي: يا ئې
١٠ و غولوئِ لکه چه انسان غولوي شِئ: ١٠ که تاسي په پټه روئِداري وکړِئ
١١ نو په سزا سره به سزا درکړِي: ١١ دده جلال به تاسي نه وويرِوي
١٢ څه؟ او دده ويره به په تاسي پرِي نه وزِي څه؟ ١٢ ستاسي خطبي
کارونه دَ ايرو مثالونه دِي: او ستاسي کوټونه دَ خټي کوټونه دِي:
١٣ ١٣ له ما نه چپ شئِ پرِي مِ ږده نو به زه خبري وکړم: بيا هر څه چه
١٤ را رسيږِي را و دِ رسيږِي: ١٤ ولي زه خپلي غوښي په خپلو غاښونو
١٥ نيسم: او خپل ځان په خپل ورغوي ږدم: ١٥ ګوره هغه مِ دِ ووژني زه
١٦ به دَ هغه انتظار کوم: نو دَده دَ وړاندي خپلي لاري ثابتي کړم: ١٦ نو
دا به خما خلاصون لره وګرزِي: ځکه چه فاجر به دده دَ وړاندِ رانه شِئ:
١٧ ١٧ په آوريدلو سره خما خبري واورئِ: او خما ښوونه ستاسي په غوږونو
١٨ کښ: ١٨ ګورئِ ما دعویٰ سازه کړي ده: زه پوهيږم چه صادق به
١٩ وګنړلي شم: ١٩ هغه څوک دَي چه جګړه راسره وکړِي چه زه اوس چپ
شم او روح وسپارم:
٢٠ ٢٠ تش دوه خبري مه راسره کوه: نو زه به ئې ستا له حضور
٢١ نه پټ نه کړم: ٢١ ته خپل لاس رانه لري کړه: او ته خپل هيبت
٢٢ مه رابوله چه وم ويروي: ٢٢ بيا مِ ته وبوله او زه به ځواب درکړم:
٢٣ يا به زه خبره وکړم ته ځواب راکړه: ٢٣ خما څومره ګناهونه او خطاوي
٢٤ دِي؟ ته ما ته خما تقصيرونه او خما خطاوي راوښيه: ٢٤ ته ولي خپل
٢٥ مخ پټوي: او دَ ځان دښمن مِ ګنړِي: ٢٥ ته به لري کړِي پاڼِي وويروي
٢٦ څه؟ او وچه خاشه به وشړِي څه؟ ٢٦ ځکه چه تا په ما باندِ تارخه
٢٧ کارونه وليکل: او خما دَ هلکوالي ګناهونه په وراثت راکوي: ٢٧ نو تا
خما پښي په کوندي کښ کيښوي او خما ټول منزلونه دِ لحاظ کړِل: او
٢٨ خما دَ پښو په تلو دِ حدبندِي وکړه: ٢٨ او زه لکه سخا شوي څيز نابود
کيږم: لکه جامه چه ينه ئې وخوري ✣

څورلسم باب

۱ ۱ انسان چه دي زېږولي دَ ښځي دَي: دَ لږو ورځو او موړ په رنځ:
۲ ۲ لکه گُل غوټيَ وزي بيا و زېږېږي: او لکه سوري دروِمي او نه
۳ ودرېږي: ۳ او ته په داسي بانِدِ خپلي سترگي پرانزي: او زه دِ له خپل
۴ ځان سره محکمي ته حاضر کړم: ۴ څوک چه له ناپاک نه پاک راباسي
۵ بو نشته: ۵ هرکله چه دده ورځي مقرّري دِي او دَ ده دَ مياشتو
شمار تا څخه دِي: او دده حد دِ معيّن کړي دي چه ترِ تېربه نه
۶ شي: ۶ ته ور نه وگرزه چه دي آرام وکړي: تر دي چه دَ مزدور په
شان خپله ورځ پوره کړي:
۷ ۷ ځکه چه ونې لره اميد دَي که پرېکړي شي نوي تېغونه
۸ به بيا راوړي: او غوړکي ئي نه ورکېږي: ۸ او که ئي بېخ په زمکه
۹ کښ ځنډنۍ شي: او سته ئي په خاورو کښ مړه شي: ۹ نو دَ اوبو له
۱۰ بوي نه و ټوکېږي: او ښاخونه ئي لکه بوټي زرغونه شيّ: ۱۰ ليکن سړي
مړ کېږي او پړيوزي: سړي چه دي روح وسپاري نو هغه چرته دَي؟
۱۱ ۱۲ ۱۱ له درياب نه اوبه کمېږي: او رود رنگړَي او وچ کېږي: ۱۲ او انسان
څملي او نه پاڅېږي: دوي به ويښ نه شي څوچه آسمان باقي نه وِي
او نه به له خپل خوب نه بيدار شي:
۱۳ ۱۳ کاشکي چه په گورنډي کښ مِ پټ کړي: او ترڅو پوري
چه ستا غضب وگرزي پټ دِ وساتلي: او حد دِ راته مقرّر کړي او
۱۴ زه به دِ ياد کړي: ۱۴ که سړي و مري بيا به ژوندي شي څه؟ څما دَ
محنت په ټولو ورځو کښ به صبر کوم: تر هغه پوري چه بدله مِ
۱۵ راشي: ۱۵ نو ته به مِ و بولي زه به ځواب درکړم: ته به دَ خپل لاس
۱۶ کار ته شوق وکړي: ۱۶ ليکن اوس چه دي قدمونه مِ شميري: ته څما
۱۷ دَ خطاؤ حفاظت نه کوي څه؟ ۱۷ څما تقصيرونه په خولي تړلي هميانۍ

کښې دِي او نه ځما بدئ بندوي :
١٨ ١٨ په تحقيق سره پريوتلي غر پراګنده کيږي : او کمر له ځپل
١٩ ځاي نه لرې کيږي : ١٩ اوبه کڼي رغړوي : او دَ هغو سيلابونه
دَ زمکه خاوري کوري کوي : او دا هسې به ته دَ انسان اميد نابود
٢٠ کړې : ٢٠ ته په هغه مدام جبر کوي نو هغه ځي : مخ ئې تغير شي او ته
٢١ ئې وشړې : ٢١ دَ هغه زامن عزّت مومي او نه ئې پيژني : او ياخو وړوکي
٢٢ شي او نه پرې پوهيږي : ٢٢ ليکن دده په ذات به دده غوښه درديږي :
اودده په ذات به دده ځان وير کوي ✣

پنځه لسم باب

١ ١ نو اليفاز تيماني ځواب ورکړ و ئې ويل : ٢ دا ښايي څه چه دانا سړي
له باطله معرفت ځواب وکړي : او له مشرقي باده ځپله ګيډه ډکه کړي :
٣ ٣ نو دي به په بې فائدي خبري بحث وکړي : او په داسې خبرو چه نفع
٤ نه ورنه مومي : ٤ ليکن ته چه يې ويره ورکه کوي : او دَ الله دَ وړاندِ
٥ تقوئ کمه کوي : ٥ ځکه چه ستا بدِي ستاخولې ته ورزده کوي : او دَ
٦ چليانو ژبې اختيار کوي : ٦ ستا خوله په تا شرير ګرزوي : او نه زه : او
ستا شونډي په تا شاهدِي لي :
٧ ٧ اوّل انسان ته پيدا شوي څه ؟ يا له غونډيو وړاندِ شروع شوي
٨ څه ؟ ٨ ياخو تا په مجلس دَ الله کښې واوريدل څه ؟ او يا دِ حکمت
٩ په ځپل ځان کوتاه کړي دَي ؟ ٩ هغه څه چه ته ئې پيژني مونږ نه پيژنو
١٠ څه ؟ او هغه چه ته پوهيږي هغه ځمونږ ځخه نشته څه ؟ ١٠ هغه
سپين ږيري او هغه زيات زوړ چه ستا له پلار نه په ورځو کښې زيات
١١ لوي دِي ، ځمونږ ځخه دِي : ١١ آيا تا ځخه تسلي دَ الله لږدِي څه ؟ او کلام
چه له تا سره په نرمي دَه :
١٢ ١٢ څه لره ستا زړه تا نيسي : او څه لره ستا سترګي رپيږي
١٣ ١٣ تر دَي چه ته په الله روح ځپل ګرزوي : او له خولي دِ داسي خبري راباسي

۱۴ ۱۴ انسان څه دي چه پاک ئې وګڼړي: یا دَ ښځي زیږیدلي چه صادق
۱۵ ګڼړلي شِي: ۱۵ ګوره چه هغه په خپلو مقدّسانو اعتبار نه کړي: او
۱۶ آسمانونه دده په سترګو کښ پاک نه دِي: ۱۶ نو څومرهِ زیات مکروه او
فاسد انسان چه ګناه دَ اوبو په شان څښِي:

۱۷ ۱۷ زه به ئې دروښیم ته مِ واوره: او چه لیدلي مِ دي پري
۱۸ خبر به دِ کړمِ: ۱۸ هغه چه دانایانو له خپلو پلرونو پري خبر وکړ: او
۱۹ پټې ئې نه کړي: ۱۹ هغوي چه دوي ته یواځي زمکه ورکړي شوه: او
۲۰ دوي په مینځ کښ بیګانه نه تیریده: ۲۰ شریر چه دي خپلي ټولي ورځي
په عذاب تیروِي: او ټول شمار دَ کالونو دَ سرکښانو دَپارَ مقرّر شوي
۲۱ دَي: ۲۱ دَ هغه په غوږونو کښ دَ هیبت آواز دَي: دَ سلامتئِ په ساعت
۲۲ کښ ورته خرابونکي راځِي: ۲۲ هغه له تیاري نه دَ جاروتلو امید نه لرِيْ
۲۳ او دَي دَ توري منتظر دي: ۲۳ هغه دَ ډوډئِ دَپارَ آواره ګرزي وایِي
چه چرته دَي؟ او پوهیږِي چه دَ تیاري ورځ دده په لاسونو کښ تیاره
۲۴ ده: ۲۴ هغه به آفت او تنګسیا ویروِي په ده به غالب شِي: لکه
۲۵ بادشاه چه جنګ ته تیار وِي: ۲۵ ځکه چه هغه خپل لاس په الله اوږد
۲۶ کړ: او په قادر ئې جبر وکړ: ۲۶ هغه ګردنکش په هغه باندي دَوْ
کوِي: دَ خپلو ډالونو په غټو سپږغو سره:

۲۷ ۲۷ ځکه چه هغه خپل مخ په څربښت پټ کړ: او په خپلو
۲۸ ملاوُ ئې وازګه باروِي: ۲۸ نو هغه
به په خرابو ښهرونو کښ اوسِي په کوټو کښ: چه دَ اوسیدلو نه وِيْ
۲۹ چه ډیران کیدلو ته تیار شولي: ۲۹ نه به هغه دولتمند شِي: نه به ئې
۳۰ دولت پاتې شِي: او دده ترقِي به په زمکه کښ وغوړولي نه شِي: ۳۰ له ده
نه به تیاره لري نه شِي: دده ښاخونه به ګرم باد وچ کړي: او دَ خپلي
۳۱ خولي په دم به ئې لري کړي: ۳۱ هغه چه ګمراه کیږِي په خرابِي دِ توکّل
۳۲ نه کوِي: ځکه چه خرابِي به دده اجرت وِي: ۳۲ له خپل وقت نه به وراندِ

٣٣ تمام شي او غنچي به ئي شني نه وي:٣٣ لکه ښاخونه دَ انګور هسي
٣٤ به ئي کچه داني وريږوي:او دده ګلونه به لکه زيتون وغنډوي:٣٤ ځکه
٣٥ چه دَ فاجرانو ټولي شنډ وي:او اور به دَ رشوت خيمي وخوري:٣٥ هغه
په کم بختي حامل اخلي او ګناه زيږوي:او ددي کيډي فريب پيدا کوي *

شپاړسم باب

١ ٢ ١ نو ايوّب ځواب ورکړ و ئي ويل:٢ چه دَدي په شان مي ډير اوريدلي
٣ دي: تاسي ټول دَ ماندګي تسلّي ورکونکي يئ:٣ دَ خوشي خبري چري
٤ تماميږي څه ؟ اوڅه ځيز ته ولمسولي چه ځواب راکوي:٤ زه هم توان
لرم چه ستاسي په شان خبري وکړم :که چري ستاسي ځانونه ځما
دَځان په ځاي وي:نو به مي خبري په تاسي انبار کړي وي:او تاسي ته
٥ به مي سرخوځولي وه:٥ بلکه په خپلي خولي به مي ټينګ کړي وي:او دَ
خپلو شونډو په تسلّي به مي ټم کړي وي:
٦ ٦ که زه خبري وکړم هم غم مي نه منع کيږي:او که چُپ شم
٧ نو څرنګ به رانه لاړ شي:٧ ليکن اوس ئي ناقراره کړم ځما ټول جماعت
٨ خراب کړي دَي:٨ تا راباندي قبضه وکړه يو شاهد وموندلي شه:ځما
٩ لاغري ما ته پاڅيدله مخامخ ځواب راکوي:٩ دَ ده غضب ځيري کړم او
وئي ربړولم:هغه خپل غاښو ته وچيچل:ځما دښمن په ما باندي خپلي
١٠ سترګي تيزي کوي:١٠ دوي خولي راته چينګوي:په تهمت سره ئي په وڅ
باندي په څپيړ ووهلم:هغو ټولو په ما باندي سره ګمک وکړ:
١١ ١١ الله ظالم ته ورکړي يم:او دَ شريرانو په لاس کښ ئي
١٢ واچولم:١٢ زه په راحت کښ وم او ده پړوکي پړوکي کړم:او په څټ
ئي ونيوم او ريزه ريزه ئي کړي يم:او زه ئي ده لره نښه ودرولي يم:
١٣ ١٣ دَده تيراندازانو مي ګير کړي: هغه ځما پښتورګي ځيري کړي او
١٤ شفقت نه کوي:دي ځما تريخي په زمکه تويوي:١٤ هغه ما شکست
١٥ په شکست شکسته کوي:هغه لکه جبّار راباندي ځغلي:١٥ په خپلي

خړمني مِ شيرِيُ وكنډلي ده: او خپل ښكر مِ په خاورو پټ كړي
دَي: ۱۶ له ژړا نه مِ مخ سور شه: او په ښړو مِ سوري دَ مرګ دَيْ: ۱۶
۱۷ سره له دي چه په لاسو كښ مِ ظلم نشته: او دُعا مِ صافه دَه: ۱۷
۱۸ اي زمكي ته څما وينې مه پټوه: او څما فرياد ته دِ ۱۸
ځاي نه وِي: ۱۹ اوس هم ګوره په آسمانونو كښ مِ شاهد دَيْ: ۱۹
او څما شاهد په پاس عالم كښ دي: ۲۰ څما دوستان په ما مسخري ۲۰
كوِي: الله ته مِ سترګي اوښكي څځوي: ۲۱ تا چه انسان دَ الله دَ ۲۱
وړاندِ مقدمي وكړِي: او ابنِ آدم دَ خپل دوست دَ وړاندِ: ۲۲ هركله چه ۲۲
لږ كالونه تېر شِي: نو زه به په هغي لاري ځم چه ورنه راوبه نه ګرزم ✣

اوه لسم باب

۱ روح مِ هلاك شه ورځي مِ نيستي شوي: قبرونه ما لره دِي: ۱
۲ فريب كونكي راڅخه نه دِي څه؟ او څما سترګو دَ هغو په ۲
طعنو شپه تېره كړه: ۳ دَ خپل ځان څخه مِ ته ضامن شه: هغه ۳
څوك دَي چه څما لاس ونكوِي: ۴ څكه چه تا دَدوي زړه له زيركي منع ۴
كړي دي: دِ دَپارَ به ئي ته پورته نه كړِي: ۵ هغه چه خپل دوستان ۵
لوټ ته سپارِي: دَ هغه دَ زامنو سترګي به هلاكي شِي: ۶ ده خلقو ته ۶
يو متل ودرولي يم: او دَ مخ دَ توكلو دَپارَ شوم: ۷ له غم نه مِ سترګي ۷
تاريكي شوي: او ټول اندامونه مِ دَ سوري په شان شول: ۸ راستان ۸
به دي نه تعجّب وكړِي: او پاك به په فاجر ورپورته شِي: ۹ صادق ۹
چه دَي خپله لار به ونيسِي: او پاك لاسي به قوّت زيات كړِي :
۱۰ ليكن تاسي ټول وګرزئِ او راشئِ: زه په تاسي كښ دانا ۱۰
نه مومم: ۱۱ څما ورځي تېري شوي: څما مرادونه دَ زړه يستلي شوِي دِينه ۱۱
۱۲ هغوي ورځ شپه ګرزوِي: يوه رڼا چه تياري ته نژدي ده: ۱۳ هركله ۱۲ ۱۳
چه زه اميد وكړم چه ګورنړي به مِ كور وِي: او په تياري به بچاونړه
غوړوم: ۱۴ او قبر ته مِ وويل چه ته مِ پلار يِي: او چينجو ته چه ۱۴

١٥ تاسي مړ مور او خوړ يئ: ١٥ نو خما اميد چرته دي؟ خما اميد به څوک
١٦ معيّن کړي: ١٦ هغه به دَ کوړندي آړونو ته کوز شي: څه چه سره
به خاورو کښ آرام وکړي ❖

اته لسم باب

١ ٢ ١ نو بلددِ شوحِي ځواب ورکړ وئي ويل: ٢ چه تر کومه پوري به تاسي
٣ خبرو ته دامونه بدئ: هوش وکړئ او بيا به خبري کوو: ٣ ولي موږ
دَ چارپاي په شان وګڼلي شولو:
٤ او ستا په ستر کو کښ ګنده: ٤ اي ځيرونکي دَ ځان خپل په
غصّي کښ: ستا دَپارَ به زمکه خالي کړي شي: او يا به کمر له خپل
ځاي نه وخوځولي شي:
٥ ٥ هو دَ شريرانو نور به مړ شي: او دَدوي دَ اور لمبه به
٦ رڼړا و نه کړي: ٦ رڼړا به دَده په خيمي کښ تياره شي: او دَده ډيوه
٧ به پاس دده مړه شي: ٧ دَده دَ قوّت قدمونه به لنډ کړي شي: او
٨ دده مصلحت به ئي وپرزوي: ٨ څکه چه دَي دده پښو په دام کښ
٩ اچولي دي: نو دَي به جال ته ور روان شي: ٩ لومه او دَده ښنګري
١٠ ونيسي: او زندئ به ئي ټينګ کړي: ١٠ دده دَپارَ رسئ په زمکه کښ
١١ پټي شوي دي: او کړکومه دده په لاري کښ: ١١ هيبتونه به ئي له
١٢ هره لوري وويروي: او دَده دَ پښو څخه به ئي ښکار کوي: ١٢ دده قوّت
١٣ به وږي وي: او بدحالي به دده په څنګ کښ تياروي: ١٣ دده دَجسي
اندامونه به وخوري: او دَ مرګ مشري به دَده اندامونه وخوري ❖
١٤ ١٤ دي به له خپلي خيمي نه چه په کښ ئي اعتماد وه ويستلي شي:
١٥ او دَ دهشتونو بادشاه ته به ور روان کړي شي: ١٥ دده په خيمي کښ
به هغه اوسي چه دَ هغه نه وي: دده په ميشتوګنه به ګوګړ
١٦ ولوستلي شي: ١٦ له لاندي به دده ولبي وچي شي: او له پاسَ به
١٧ ئي ښاخونه پريکړي شي: ١٧ دَده ياد به له زمکي ورک شي: او دَ بازار

١٨ په مخ به دده نوم نه وِي: ١٨ له رڼا به تياري ته ټيل وهلي شِي: او
١٩ له آبادِي به وشړلي شِي: ١٩ دَ خپلو خلقو په منځ کښ به اولاد
او نمسِي نه لرِي: دده په مکانونو کښ به ژوندي سړی نه وِي:
٢٠ ٢٠ وروستني به دده په ورځي تعجّب کوِي: او وړاندني به لړزيږي:
٢١ ٢١ په تحقيق سره دَ بدکارانو دا ځايونه دِي: او دا ځاي دَ هغه
دي چه الله نه پيژني ÷

نولسم باب

١، ٢ ١ نو ايوّب ځواب ورکړ و ئي ويل: ٢ چه تر څو به ځما ځان په عذاب
٣ کوئِ: او په خبرو به مِ ميده ميده کوئِ: ٣ دا لسم وار دَي چه
تاسي مِ پښيمانه کوئِ: تاسي په دي نه شرميږئِ چه ما پريشانه کوئِ
٤ ٤ ما ومنله چه زه له حق نه ګمراه شوي يم: نو ځما ګمراهي به په
٥ ما قراره شِي: ٥ نو که تاسي په حق سره په ما باندِ کبر کوئِ: او ځما
٦ عار په ما ثابت کړئِ: ٦ نو پوه شئِ چه الله زه کوږ کړي يم: او خپل
٧ جال را باندِ پيچلي دِي: ٧ ګوره زه له ظلم نه ناري کوم او ځواب نه راکيږِ
٨ زه دَ مدد دَپارَ چغي کوم او حکم نشته: ٨ هغه ځما لار ګير کړي دَه
٩ چه زه تيريدلي نه شم: او ځما په لارو ئي تياره اچولي دَه: ٩ دده ځما جلال
١٠ را نه لري کړي دَي: او ځما دَ سر تاج ئي اخستلي دي: ١٠ له هره جهت
ئي و نړولم نو زه لاړم: او ځما اميد ئي دَ ونې په شان وکيښ ÷
١١ ١١ او خپل غضب ئي په ما باندِ ګرم کړ: او دَ خپلو دښمنانو په شان
١٢ ئي وګڼلم: ١٢ دده فوځونه يو ځاي سره راغلل او خپلي لاري په ما باندِ
١٣ تياري کړي: او ځما دَ خيمي په ګرداګرد ديره کيږي: ١٣ ځما وروڼه ئي را نه
١٤ لري کړل: او پيژندګلوي مِ را نه وګرزيدل: ١٤ ځما خويشانو پريښودلم:
١٥ او هغوي چه زه ئي پيژاندلم هير ئي کړم: ١٥ ځما دَ کور ميلمانو او ځما
١٦ وينځو بيګانه وګڼلم: دَ دوي په سترګو کښ بيګانه وګرزيدم: ١٦ ما خپل
مريي را وباله او ځواب ئي را نه کړ: په خپلي خولي مِ زاري ورته وکړې

١٧ ١٧ ځما اسويلي ځما دَ ښځي په نزد زښت دي: او ځما دَ کلمو دَ زامنو په
١٨ نزد ځما زارِي: ١٨ ورورکِي مِ هم سپک گڼِي: هرکله چه ولاړ شـم
١٩ خبرِي راپورِي کوِي: ١٩ ځما ټولو آشنايانو مکروه وګڼِلم: او هغوي
٢٠ چه محبّت مِ ور سره کاوه رانه واوښتل: ٢٠ ځما هډوکي ځما په
ځرمن او ځما په غوښه پورِي ونښتل: او دَ خپلو غاښونو له پوست
٢١ سره خلاص شوِي يم: ٢١ تاسو په ما بانْدِ مهربانِي وکړِئِ مهربانِي
وکړِئِ اي دوستانو ځما: ځکه چه لاس دَ الله زه مسه کړِي يم ÷
٢٢ ٢٢ تاسي مِ ولي دَ الله په شان شړِئِ: او ځما له غوښو نه ماړه
نه يي :
٢٣ ٢٣ کاشکي چه اوس ځما خبرِي وليکلِي شوِي: اي کاشکي چه
٢٤ په کتاب کښ درج شولِي: ٢٤ او دَ اوسپني او دَ زيړو په قلم په
٢٥ پړښه کښ وکنودلِي شوِي تر ابدَ پورِي: ٢٥ ليکن زه عالِم يم چه ځما
فديه کوونکَي ژوندي دَي: او هغه آخر به په زمکي کښ ودرېږِي ÷
٢٦ ٢٦ او پس له هغه چه دا پوست ځما هسي فنا شوِي وِي: نو بهر له
٢٧ بشر خپل نه به الله ځير کړم: ٢٧ هغه چه زه ئِي دَ خپل ځان دَپارَ
وويِنم: او ځما سترګِي ئِي وينِي نه بل څوک: دغه ته مِ پښتورګِي په
٢٨ کوګل کښ فنا کېږِي: ٢٨ که تاسي وائِي چه مونږ به ئِي څرنګ وشړو:
٢٩ او اصلِي خبره ځما دننه مندله کېږِي: ٢٩ په خپلو ځانونو له توري له
مخه وويرېږِي: ځکه چه غصّه دَ توري له ګناهونو ده: تاچه تاسي
پوه شئِ چه عدالت خو شسته ÷

شلم باب

١ ٢ ١ نو صوفر نعمانِي ځواب ورکړو ئِي ويل: ٢ چه ځما انديښني ما ته
٣ ځواب راکوِي: او دي دَپارَ په ما کښ جوش کوِي: ٣ ځما دَ ملامتيا
پيغور اورم: او روح ځما له فهم نه ځواب راکوِي:
٤ ٤ ته له قديم نه په دي خبر يي څه ؟ له هغي زماني نه

۵ چه انسان په زمکي باندِ کیښودلي شه: ۵ چه دَ شریرانو دَ خوښئ آواز
۶ نزدي دَي: او خوشحالي دَ فاجر دَ یوي لحظي دَه: ۶ اګر که تر آسمانو
۷ دَ هغه بلندي ورسیده: او دَده سر په اوریځ ولګیده: ۷ نو هم لکه
دده غلي تــرابده به هلاکي شِي: هغوي چه دي ئي لیدلي دي
۸ و به وایِي چه هغه چرته دي؟ ۸ هغه به لکه دَ خوب لیدنه والوزي
او مونده به نه شِي: او دَ شپي دَ خیال په شان به وشړلي شِي:
۹ ۹ او سترګي چه پري کتل ئي: بیا به لیدل پري ونه کړي: او بیا به
۱۰ خپل مکان ونه ویني: ۱۰ دده زامن به دَ خوارانو خوشامد کوي: او دده
۱۱ لاسونه دَ هغو دولت وروګرزوي: ۱۱ دَ هغه هډوکي له ځواني ډک دي
۱۲ او له ده سره به په خاورو کښ څملي: ۱۲ اګر که دَده په خولي کښ
۱۳ شرارت خوږ ولګیده: او تر خپلي ژبي لاند ئي پټ کړ: ۱۳ ده په هغه
شفقت وکړ او نه ئي پرېږدي: بلکه دَ خپل ستوني په منځ کښ ئي
۱۴ بند کړ: ۱۴ نو ډوډئ به دده په ګلمو کښ وګرزي: ترخه دَ منګورانو
۱۵ دده په ګیډي کښ: ۱۵ هغه دولت ونغرد بیا به ئي قي کړي: الله
۱۶ به ئي دَ هغه له ګیډي وشړي: ۱۶ هغه به دَ منګورانو زهر وروي
۱۷ او دَ تور مار ژبه به ئي مړ کړي: ۱۷ هغه به والي نه ویني: بهیدنکي
۱۸ رودونه دَ ګبینه او دَ پیو: ۱۸ د هــغه خواري به وروګرزوي
او و به ئي نه نغري: لکه مال تر ګتي لاندي او خوشحال به نه شِيْ
۱۹ ۱۹ ځکه چه ده مسکنان ښکیمنډل او پري ئي ښودل: او ګوري چه
۲۰ په زور اخستلي دَي جوړ کړي نه وُه: ۲۰ دی دَپارَ هغه په خپلي
ګیډي کښ قناعت ونه پیژاند: دي به په خپل خوښ کړي یځ نه
۲۱ کړي: ۲۱ دده له خوراک نه هیڅ پاتي نه وُو: دي دَپارَ به دده خیر
۲۲ مدام نه وي: ۲۲ سره له ډیرِه وس به هغه په تنګسیه کښ وي:
۲۳ په ده باندِ به دَ هر کم بخت لاس راشِي: ۲۳ او داسي به وشِي هرکله
چه دده ګیډه به ډکولو وِي: نو الله به دَ خپل غضب کرمي ورباندِ

واستوِي: اوچه دي خوراک کوِي ورباندِ وبه ئې اوروِي :
۲۴ ۲۴ هغه دَ اوسپني له وسیلې وتښتي: دَ زېړو لینده به ئې
۲۵ وشیرِي: ۲۵ دي به ئې وخکوِي او له کیډې به ئې ووزِي: دده له تریخي
۲۶ به ځلیدونکي څوکه را وخیژِي: په ده باندي دهشتونه: ۲۶ ټوله تیاره
دده خزانو ته پټه شوي ده :
هغه اورچه دَم ورکړي شوي نه دَي وبه ئې خورِي:
دي به هغه چه دده په خیمې کښ پاتي دِي وخورِي: ۲۷ آسمانونه
۲۸ به دده ګناه ښکاره کړِي: او زمکه به په ده ورپورته شِي: ۲۸ دَ هغه
دَ کور غلّه به واخستلې شِي:
دَده دَ غضب په ورځ به وبهیږِي:
دَ شریر انسان نصیب دَ الله له نزده دا دي: او میراث چه له
قادر نه ورته مقرّر دي ❊

یو ویشتم باب

۱ ۲ ۱ بیا ایوّب ځواب ورکړ وئې ویل ۲ چه تاسي ځما قول په اوریدلو سره
۳ واوریِ: او دا دِ تاسو ته تسلّي شِي: ۳ ځما زغم وکړئ چه وایم: او ځما له
۴ خبرو پس ټوقي کوئِ: ۴ نو زه له انسان شکایت کوم څه؟ او که دا سي
۵ وي نو ولې به مِ روح نه تنګیده: ۵ راته متوجّه شئ او تعجّب وکړئ:
۶ لاس په خولې کیږدئِ: ۶ هرکله چه زه یاد کوم نو ترسیږم: او ځان مِ
۷ لرزه ونیسِي: ۷ څله شریران ژوندِي دِي: او زاړه کیږِي هو په قوّت
۸ سره زوراور کیږِي: ۸ دَ دوي نسل دَ دوي د وراندِ له دوي سره
۹ قایم وِي: او دَ دوي اولاد دَ دوي په سترګو کښ: ۹ دَ دوي کورونه
۱۰ له ویرې په سلامت دِي: او همسا دَ الله په دوی نشته: ۱۰ غویې
ئې بریالي او نه خطا کیږِي: دَ دوي غوا بلاربې کیږي او نه ئې پریوزِي:
۱۱ ۱۱ دوي خپل شیرخواره دَ رمې په شان استوِي او هلکان ئې ګډیږِي:
۱۲ ۱۲ هغوي ډول او ستار اخلِي: او په آواز دَ تورئِ خوښي کوِي:

۱۳ ۱۳ د دوي ورځې په خیر تیریږي: په یوې لحظې کښې دوزخ ته کوزیږي:
۱۴ ۱۴ نو هم دوي الله ته وایي چه ته رانه لرې شه: او ستا د لارو
۱۵ په شناخت نه خوښیږو: ۱۵ قادر څه شی دی چه مونږ ئې عبادت
وکړو: او څه فائده به مو وي که زاري ورته وکړو:
۱۶ ۱۶ گوره د دوي په لاس کښې د دوي خیر نشته: له ما نه دِ
۱۷ مصلحت د شریرانو لرې دی: ۱۷ څوځله ډیوه د شریرانو مړه کیږي: او
د دوي هلاکت په دوي باندِ راځي: الله هغو ته په خپل غضب کښې
۱۸ دردونه ویشي: ۱۸ او یا به دوي د باد د وړاندِ لکه پروره وي: او یا
۱۹ لکه خس چه گرد باد ئې والوزوي: ۱۹ الله به دده گناه دده زامنو ته
۲۰ خزانه کړي: تاچه د هغو ځان ته بدله ورکړي او دی پوه شي: ۲۰ د
هغه سترگې به خپل هلاکت ووینې: او له گرمې د قادره به وڅښي:
۲۱ ۲۱ نو ورپسې د هغه په خپل کور کښې څه خوښي ده: هرکله چه دده
د میاشتو شمار پرې کیږي:
۲۲ ۲۲ الله ته به څوک معرفت ورزده کړي څه؟ او دی په بلندانو
۲۳ حکم کوي: ۲۳ دا په خپل عین طاقت کښې مړ کیږي: ټول خاطرجمعه
۲۴ او برقرار دی: ۲۴ د هغه پړغالي له پیو ډک دي: او هډوکي ئې له
۲۵ تري نه پُر دي: ۲۵ او بل به په تلخ ځاني مړ شي: او خیر به نه وڅکي:
۲۶ ۲۶ دوي دواړه به سره په خاورو کښې ځملي: او چینجي به ئې پټ کړي:
۲۷ ۲۷ گوره زه ستا فکرونه پیژنم: او هغو نیتونه چه تاسي
۲۸ ظلم را باندِ کوئ: ۲۸ ځکه چه تاسي وائي چه د شاه کور چرته دی؟
۲۹ او خیمه د مېشتوکښې د شریرانو چرته ده: ۲۹ تاسي د هغو د لارې
له تلونکو پوښتنه کړې نه ده: او تاسي د دوي په دلیلونو خبر نه شوئ
څه؟
۳۰ ۳۰ چه شریر د هلاکت د ورځې د پاره نیولی شوی دی:
۳۱ د دوي عذاب د ورځې د پاره بیولي شوي دي: ۳۱ څوک به دده لار دده

۳۲ مخ ته ښکاره کړي: او څوک به دَده دَ عمل بدله ورکړي: ۳۲ هغه
۳۳ به قبرونو ته بیولې شي: او په ګورستان به بیداري کوي: ۳۳ دَ خوړې
لوټې به ده لره خوږې وي: او ټول سړي به په وروستو وښکوي: او
۳۴ وړاندِ دده هومره چه شمار ئې نه وي: ۳۴ نو تاسي ولې باطله تسلّي
راکوئ: او ستاسي په ځوابونو کښ خیانت باقي دَي +

دوه ویشتم باب

۲ ۱ نو الیفاز تیماني ځواب ورکړ و ئي ویل: ۲ چه الله ته انسان فائده
۳ ورکوي څه؟ بلکه دانا خپل ځان ته فائده ورکوي: ۳ هرکله چه ته
صادق شوي نو قادر ته څه خوښي شته:
یا څه ګټه ئې شته چه خپلې لارې قایمي کړي څه؟
۴ ۴ هغه ستا دَ ویرې په سبب تا ګَوِي څه؟ یا به له تا سره عدالت کا؟
۵ نه ننوزي څه؟ ۵ ستا شرارت لوی نه دَی څه؟ او ستا بدکارِي
۶ بې اندازه نه دِي څه؟ ۶ ځکه چه تا به له خپل وروره بې سببَ
۷ ګرو اخستلي وِي: او دَ برمندو جامې به دِ شوکولي وِي: ۷ او به به دِ په
۸ تږي ځنبلي نه وِي: او له وږي به دِ ډوډۍ منعَ کړي وي: ۸ لیکن
دَ قوّت خاوند چه دي هغه لره زمکه وه: او روئداره په کښ ساکن
۹ وه: ۹ کونډې دِ خالي استولي دِي: او دَ یتیمانو بازوګان میده شوِي
۱۰ دِي: ۱۰ دي دَپارَ ستا په ګردا ګرد لومې دِي:
۱۱ او ناګهاني هول دِ ولړزوِي: ۱۱ یا تیاره چه ته به نه وینې: او
۱۲ دَ اوبو نور به دِ پټ کړي: ۱۲ ګوره الله په بلندیو دَ آسمانو کښ نه دَي
څه؟
۱۳ او سر دَ ستورو وګوره چه څومره لوی دِي: ۱۳ نو ته وایې چه
الله څرنګ پوهیږي: دَ تورتم له وروستو حکم کولی شي څه؟
۱۴ ۱۴ او وریځ ده لره پرده ده نو دي لیدلي نه شي:
او په دائرې دَ آسمانو کښ ګرځي:

۱۵ ۱۶ ۱۵ ته وراندنئ لارساتې: چه دَ بدکارئ سړو پایمال کړي ده؟ ۱۶ هغوي
چه له وقت وړاندِ قبض کړي شول: چه رود دَ دوي په بنیادونو
۱۷ توي شه: ۱۷ هغه چه الله ته ئې وویل چه رانه لرې شه: او قادر به
۱۸ څمونږ لره څه وکړي: ۱۸ او ده ددوي کورونه په خیر ډک کړل له مانه
۱۹ مشورت دَ شریرانو لری دَي: ۱۹ صادقان به کوري او خوشحال به شي:
۲۰ او پاکان به دوي ټوقي وهي وايي: ۲۰ چه څمونږ مقابله کونکي بیدیا شهٔ
او باقي دَدوي اور وخوړل:
۲۱ ۲۱ ته ورسره اشنا شه او سلامت اوسه: په دي کښ
۲۲ خیر در رسیږي: ۲۲ ذده له خولې شریعت قبول کړه: او دده کلام په
۲۳ خپل زړه کښ کیږده: ۲۳ که ته قادر ته رجوع وکړي نو به بنا کړي
۲۴ شي: که ته له خپلي خیمې ظلم لرې کړي: ۲۴ نو دَ زرو سله به په
خاورو واچوي: او د اوفیر سره زر دَ ویالو دَ کټکیو په مینځ کښ ÷
۲۵ ۲۶ ۲۵ نو به قادر ستا سله وي: او کردن بها زر تا لره: ۲۶ ځکه چه ته
به هغه وقت په قادر لذّت اخلې: او الله ته به مخ خپل ورپورته
۲۷ کړي: ۲۷ ته به هغه ته دعا وکړي او دي به دِ واوري: او ته به
۲۸ نذرونه خپل ادا کړي: ۲۸ نو چه ته دَ یو کار اراده وکړي هغه به
۲۹ تا ته پوره کړي شي: او ستا په لارو به نور وځلیږي: ۲۹ هرکله چه
ته پرزولې شوي يې ته به ووایې چه پورته کیدل شته دي: او دي
۳۰ به تیټي کړي سترګي وال خلاص کړي: ۳۰ ناپاک ته به هم نجات ورکړي:
او هغه به ستا دَ لاسونو په پاکي نجات مومي ÷

درویشتم باب

۱ ۲ ۱ نو ایوّب ځواب ورکړ وئې ویل: ۲ چه نن ورځ څما شکایت تریخ
۳ دَي: څما له آهونو څما وهنه زیات درنه ده: ۳ ځوک به ماته راکړي
۴ چه زه ئې مومم: او دَ هغه تخت ته وراغلې: ۴ او دده دَ وړاندي
به مې دعوي په ښه شان سره وکړه: او خپله خوله به مې په حجتونو

۵ ډكه كړه: ۵ نو ما به هغه خبري چه ځواب ېري كوم وپيژاندلي: او
۶ هغه چه راته وايي ېري وبه پوهيدلم: ۶ هغه به له ما سره په
ډير قوّت وجګړېږي څه؟
۷ هيڅ كله نه ليكن هغه به ما ته توجّه كړي وه: ۷ هلته به
راستباز ورسره بحث كړي وه: او زه به ترابده له خپل قاضي نه
۸ خلاص شوي وم: ۸ ګوره زه وړاندې ځم او هغه هلته نشته: او ورستو
۹ ته نو هم پري اګاه نه شوم: ۹ كيڼ لاس ته هلته كښ دده كار دے
نه ئې وينم: هغه ښي لاس ته پټيږي زه ئې نه وينم *
۱۰ ۱۰ ليكن دي ځما لاري پيژني: كه دي م وآزمايي دَ سروزرو په
۱۱ شان به وځيژم: ۱۱ دَده په قدمونه ځما پښي نيولي دي: ما دَده لار
۱۲ وساتله او ورنه كوږښي نه شوم: ۱۲ دَده دَ شونډو له حكم ونه ګرزيدم
۱۳ ځما له فرضو نه م دَده دَ خولي خبري ډيره ذخيره كړه: ۱۳ ليكن دَے
خو يګانه دَے څوک به ئې راوګرزوي: هرڅه چه دَده ځان غواړي هغه
۱۴ كوي: ۱۴ ځكه چه دَي په ما باندې مقرّر كړي پوره كوي: او دَ دغو
۱۵ په شان ډير ورځنه دي: ۱۵ دي دَپارَ زه دده دَ وړاندې لړزيږم: چه
۱۶ زه فكر وكړم نو ور نه ترسيږم: ۱۶ ځكه چه الله ځما زړه ډير ضعيف
۱۷ كړي دي: او قادر لړزولي يم: ۱۷ ځكه چه زه له تياري وړاندې پريكړي
نه شوم: او دي ځما له مخ نه تورتم پټ نه كړ *

څليرويشتم باب

۱ ۱ هركله چه زماني له قادر نه پټي نه دي: نو ولي دده عارفان دده
۲ ورځ نهويني: ۲ دوي حدونه نقل كوي: او كنډک په زور بيايي او
۳ څروي ئې: ۳ دي دَ يتيمانو خره شړي: او دَ كونډو غوايي ګرو كوي:
۴ ۴ مسكينان له لاري اړوي: مسكينان دَ زمكي ټول سره پټيږي:
۵ ۵ ګوره دوي لكه ګورخره په بيابان كښ:
دوي خپلي چاري ته وزي دوي وقتي دَډوډي دَپارَ پاڅي:

صحرا دوي لره او دوي زامنو لره ډوډئ ده: ٦ په پټي کښې خپل ٦
وابښه ريبي: او د شريرانو انګور انړوي: ٧ دوي برښنه شپې تيروي: ٧
او په يخني کښې جامې نه لري: ٨ د غرونو له شيبي نه لانده ٨
کيږي: او چه پناه نه لري نو په کمرونو پورې نښلي:
٩ هغو شته چه يتيمان له تيو شوکوي: او له مسکينانو ٩
ګرو اخلي: ١٠ برښنه بې پښوني ډرومي: او وږي ګيډۍ وړي: ١١ دوي د ١٠ ١١
هغوي د ديوالونو دننه تيل باسي: د هغوي چرخشتونه سړي او تږي
اوسي: ١٢ سړي له ډکه ښهره هاي هو کوي: او ځانونه د زخميانو ١٢
فريادونه کوي: او الله بې ديني نه ګڼړي:
١٣ او دغه به له هغو وي چه ياغي کيږي په رڼا: د ده لار ١٣
نه پيژني: او د ده په لارو کښې درنګ نه کوي: ١٤ وژلونکي له رڼا ١٤
سره پورته کيږي مسکين او خوار وژني: او په شپې کښې داسې وي
لکه غل: ١٥ د زاني سترګي د نماښام انتظار کوي وايي چه هيڅ سترګې ١٥
به ما نه ويني: نو په خپل مخ پرده واچوي: ١٦ په تياري کښې کورونه ١٦
سوري کوي:
په ورځ کښې ورونه په خپلو ځانونو بند کړي: رڼا نه پيژني:
١٧ ځکه چه په دوي بانډي صباح او سوري د مرګ برابر دي: ځکه ١٧
چه دوي د مرګ د سوري هولونه پيژني:
١٨ هغه د اوبو په مخ ګړندي دي: د دوي حصه په زمکه ١٨
کښې ملعونه ده: د تاکستان لاري ته توجه نه کوي: ١٩ وچ کالي او ګرمي ١٩
د واوري اوبو کڼ کوي: هم هسې دوزخ هغو سړو چه خطا کوي:
٢٠ هغه به رحم هير کړي چينجي به سړي پړي وکړي: بيا به ٢٠
په ياد راوړ نه شي: بدي به لکه ونه ماته شي: ٢١ دي هغه ٢١
شنډه چه نه زيږوي په عذاب کوي: او له کونډې سره نيکي نه کوي:
٢٢ هغه زوراور په خپل قوت نيسي: چه پورته شي نو د ده په ژوند ٢٢

٢٣ هیڅوک په امان نه وي: ٢٣ الله ده ته آسودګي ورکړي نو دي پر توکل
٢٤ وکړي: لیکن دده سترګي دَ هغو په لارو دي: ٢٤ لږ څه پورته شي
بیا نه وي: او کمیږي لکه ټول لري کیږي: او لکه دَ وږي سرونه هسي
٢٥ پریکیږي: ٢٥ او که داسي نه وي نو څوک به مِ دروغژن کړي: او کلام
به مِ ناڅیز وګرزوي ❖

پنځه ویشتم باب

١ ٢ ١ نو بلدد شوحي ځواب ورکړ وئي ویل: ٢ بادشاهي او هیبت دَده
٣ څخه دي: او دي په بلندیو کښي دَ سلامتي صانع دي: ٣ دَده دَ
لښکرو څه شمار شته څه؟ او په چا باندِ دده نور نه ځلیږي؟
٤ ٤ نو دَ الله په نزد به انسان څرنګ صادق وګڼلي: او زیږیدلي دَ
٥ ښځي به څرنګ پاک وګڼلي شي: ٥ ګوره سپوږمۍ هم خپله رڼا نه کړي:
او ستوري دده په سترګو کښي صاف نه دي:
٦ ٦ نو څومره زیات انسان چه چینجي دي: او ابن آدم چه چینجي دي ❖

شپږ ویشتم باب

١ ٢ ١ نو ایوّب ځواب ورکړ وئي ویل: ٢ چه تا څرنګ دَ هغه مددکاري
وکړه چه قوّت ئي نه لاره؟ او هغه بازو دِ خلاص کړ چه زور ئي
٣ نه لاره؟ ٣ تا په هغه څرنګ اشارت وکړ چه حکمت ئي نه لاره؟
٤ او ډیر فهم دِ ظاهر کړ؟ ٤ دَ چا دَپاره دِ خبري ښکاره کړي؟ او دَ
٥ چا دم دي چه له تا ووت؟ ٥ زبردست مړي دَ اوبو دَ لاندي
لړزیږي: او دَ هغو اوسیدنکي ئي:
٦ ٦ دوزخ دَ هغه دَ وړاندِ بربنډ دي: او هلاکت پټوني نه
٧ لري: ٧ شمال په خالي ځاي اوږدوي: او زمکه په نه څیز اوېزانه کوي:
٨ ٨ دي په خپلو ګڼزو اوریځو کښي اوبه جمع کوي: او تر هغو دَلاندِ اوریځ
نه څوي:
٩ ٩ دي دَ خپل تخت مخ پټوي:

اوریځ وربانډِ و غورزوِي:
۱۰ ده په مخ دَ اوبو حد وتاړه: ۱۰
ترهغه چه رڼا له تیارِي سره پیوسته ده:۱۱ دَ آسمانو ۱۱
ستني ولړزیدي:
او دَده له تنبیه ترسیږِي:۱۲ دي په خپل قوّت دریاب ۱۲
خوځوِي:
او په خپل فهم رهب میده کوِي:۱۳ دده په دم سره آسمانونه ۱۳
رڼا دِي: او دده لاسونو تښتیدونکي مار سوري کړي دي:۱۴ کوره ۱۴
دا دده دَ لارو طرفونه دِي:
او څرنګ موږ دَ هغه نرم کلام ورنه اورو:
لیکن دده دَ جبروت رعد څوک پیژنِي ÷

اوه ویشتم باب

۱ او ایوّب بیا په‌خپل مثال ګویا شه و ئي ویل:۲ هغه الله ژوندي ۱ ۲
دَي چه زما حق ئي یووړ: او هغه قادر چه زما ځان ئي تریخ کړِي
دَي:۳ چه تر هغه پورِي زما دم په ما کښې دي: ۳
او روح دَ الله زما په سپږمو کښې:۴ زما شونډي به دَ ۴
بدي خبري و نه کړِي: او ژبه به مِ دَ دروغو تلفظ و نه کړِي ÷
۵ هسي دِ رانه و نه شِي چه زه مو صادق وګڼم: ۵
څو چه زه روح وسپارم خپل کمال به رانه لرِي نه کړم:
٦ زه به خپل صداقت ټینګ ونیسم او سُست به ئي نه کړم: ٦
زما زړه به دَ یوي ورځي زما له ورځو ملامت ونه کړِي:
۷ زما دښمن دِ دَ شریر په شان شِي: او زما کینه‌کښان لکه بدکار: ۷
۸ ځکه چه دَ فاجر څه امید دي اګر که ګټه کوِي: هرکاه ۸
چه الله دَده ځان رانیسِي:۹ نو الله به دَ هغه ناره داورِي څه؟ ۹
هرکله چه تنګِي پرِ راشِي:۱۰ هغه به په قادر لذّت واخلِي څه؟ ۱۰

او الله به په هر وقت کښې و بولي څه

۱۱ زه به دِ په لاس دَ الله پوه کړم
هغه چه دَ قادر څخه دِي زه به
۱۲ ئي پټ نه کړم ۱۲ گورئ تاسي ټول
ليدلي دي
نو تاسي ولي په بطلان سره
۱۳ بطلان کوئ ۱۳ دَ شرير انسان
نصيب له الله نه دا ده
او ميراث دَ ظالمانو چه له قادر
۱۴ ئي مومي ۱۴ که دَ هغه زامن ډير
وي دَ توري دَپارَ دي
او دده اولاد به په ډوډئ ډک
نه شي
۱۵ ۱۵ دده باقيه به په مرو ښخ
کړي شي
او دده کونډي به ونه ژاړي
۱۶ ۱۶ اگر که سپين زر دَ خاورو په
شان خزانه کړي
او جامي لکه خټي تياري کړي
۱۷ ۱۷ دي به ئي تياري کړي او صادق
به ئي واغوندي
او بې گناه به سپين زر وواشي
۱۸ ۱۸ هغه به خپل کور لکه غنزيه
جوړ کړي
او يا لکه جونګړه چه کښې جوړه
کړي وي
۱۹ ۱۹ هغه به دولتمند څملي ليکن
بيا به داسي نه شي خپلي سترګي
پرانزي او نه به وي
۲۰ ۲۰ هغه هولونه به ئي ونيسي لکه
اوبه دَ شپې ئي سيلئ وړي
۲۱ ۲۱ شرقي باد ئي واخلي نو دروي
۲۲ او له ځاي نه ئي وغورزوي ۲۲ الله
به ئي بري واچوي او مشقت به
يري و نه کړي
۲۳ ۲۳ دده له لاس به په تيښته
۲۴ وتښتي ۲۴ په ده به لاسونه وټکوي
او دده له ځاي نه به په ده
شپيلکي ووهي ÷

اته ويشتم باب

۱ ۱ په تحقيق سره دَ سپينو زرو
کان شته
او سرو زرو لره ځاي وي چرته
چه ئي سوچه کوي
۲ ۲ اوسپنه له خاورو وزي او
۳ له کانړو مس ويلي کيږي ۳ تياري
ته ئي حد جوړوي او تر نهايته
دَ هر لوري تلاش کوي
کانړي دَ تياري او سوري دَ مرګ

۴ ۴ هغه یو غار کنود چه له اوسېدونکو
لري دي
هغه چه خپلي پښي هېروي له
سړیو لري په ځوړند کېدلو سره
۵ ورځوړند کېږي ۵ هغه زمکه چه
ډوډۍ ورنه راوزي
دَ هغي تله اړوله کېږي لکه په اور
سره
۶ ۶ دَ هغي کاڼي دَ نیلمو ځاي دَي
او په هغي کښ دَ سرو زرو خاوري
۷ دِي ۷ یوه لار چه تجیر ئي نه پېژنِي
او دَ باښي سترګي ئي نه وینِي
۸ ۸ او دَ درندګانو منګلو پایماله کړي
نه دِي او تند زمري پري تلي نه دي
۹ ۹ هـــــغه بکر کاڼي ته لاسونه
اوږدوِي
او غرونه له بېخ اړوي
۱۰ ۱۰ هغه په پرښو کښ کاریزونه کني
او دده سترګي ګران بها څیزونه
وینِي
۱۱ ۱۱ دي رودونه تړي چه توي نه
شي
او پټ څیزونه رڼا ته ښکاره کوي
۱۲ ۱۲ لیکن حکمت چرته موندلي شي
او دَ پوهي ځاي چرته دَي ؟

۱۳ ۱۳ سړي دَ هغه قیمت نه پېژنِي
او دَ ژوندو په زمکه کښ نه موندَه
کېږي
۱۴ ۱۴ ژوره وائِي چه دغه په ما کښ
نشته
او قهرِ دریاب وائِي چه ځما څخه
نشته
۱۵ ۱۵ خالص سرهِ زر دَ هغي په بدل
کښ نه ورکېږي
او سپین زر دَ هغه دَ قیمت دپارَ
نه وزن کېږي
۱۶ ۱۶ دَ اوفیر په سرو زرو نه تول
کېږي او په قیمتي جزَع او په نیلم
۱۷ ۱۷ سره زر او شیشي نه ورسره
برابرېږي
او دَ سرو زرو په لوښو نه بدلېږي
۱۸ ۱۸ مرجان او بلور نه په یاد کېږي
هو دَ حکمت حاصلول له لعلونو
۱۹ بهتر دَي ۱۹ زیرِ یاقوت دَ کوش
نه ورسره برابر کېږي او نه په خالصو
زرو تول کېږي
۲۰ ۲۰ نو حکمت له کومه راځي او دَ
۲۱ فهم ځاي چرته دَي ۲۱ چه دَ هر
ژوندي له سترګو پټ دَي
او دَ آسمان له مرغانو پټ دي

۲۲ ۲۲ هلاکت او مرګ وائي چه مونږ دَ
هغه خبره په خپلو غوږونو واوريده
۲۳ ۲۳ الله دَ هغه لار پيژني
او دَي دَ هغه په ځاي عالم دي
۲۴ ۲۴ ځکه چه دي اطرافو دَ زمکي ته ګوري
تر ټولو آسمانونو دَ لاندِ ويني
۲۵ ۲۵ تا چه باد لره وزن جوړ کړي
او اوبه په انداز سره ميچ کړي
۲۶ ۲۶ هرکله چه ده دَ باران دَپارَه حکم
مقرّر کړ او دَ رعد دَ صاعقو دَپارَه طريقه
۲۷ ۲۷ هغه وقت ئي وليد
او بيان ئي کړ
مقرّر ئي کړ او وئي هم ازمايه
۲۸ ۲۸ او انسان ته ئي وويل ګوره
دَ خداوند ويره هغه حکمت دَي
له شرارت نه لري کيدل فهم

نه ويشتم باب

۱ ۱ او بيا ايوّب خپل مثال ګويا
۲ ويل ۲ کاشکي چه زه داسي وي
لکه په وړاندينو مياشتو کښ
په هغو ورځو کښ چه زه په
هغو کښ الله وساتلم
۳ ۳ هغه وقت چه دَده چراغ ځما
په سر روښانه کوله او دَ ده
په نور سره په تياري کښ تلم
۴ ۴ لکه چه زه دَ خپلي
ځواني په ورځو کښ وم
او دَ الله راز ځما په خيمي وُه
۵ ۵ او بيا قادر له ما سره وُه
او هلکان مِ راته چاپيره وُو
۶ ۶ او خپل قدمونه مِ په شودو
پريولځل
او پرښي ځما دَ پاره دَ
تيلو لښتي جاري کول
۷ ۷ هرکله چه زه به په کلي کښ
دروازي ته وتلم
او په چارسو کښ به مِ نشستګاه
جوړاوه
۸ ۸ هلکانو به وليدلم پټ به شول
او زاړه به پاځيدل او وبه دريدل
۹ ۹ او غټان به له خبرو ودريدل
وخپل لاسونه ئي په خپلو خولو
ږدل
۱۰ ۱۰ دَ اشرافو آواز به چُپ کيده
او ژبي به ئي په تالو کښ ونښتي
۱۱ ۱۱ هرکله چه غوږونو به مِ واوريدل
ما ته به ئي خوښي غوښتله
او سترګو به چه وليدلم شاهدي
به ئي راکوله

۱۲ ۱۲ ځکه چه ما به فریاد کونکي مسکینان
خلاصول
او یتیمان او هغوي چه مددکار
به ئي نه لاړه
۱۳ ۱۳ دَ هلاکیدونکي برکت به په ما
پریوت
او ما به زړه دَ کونډو خوښ
۱۴ خورم کاوه ۱۴ ما صداقت واغوست
او زه ئي پوشیده کړم
زما عدل لکه قبا او لکه پګړئ وه
۱۵ ۱۵ زه ړانده لره سترګي او ګډ لره
پښي وم
۱۶ ۱۶ زه دَ محتاجانو پلار وم
او هغه دعویٰ چه نه به مې پیژندله
دریافت به مې کاوه
۱۷ ۱۷ ما دَ ظالم داړي ماتي کړي
او دَ هغه دَ غاښو له مینځ نه مې
ښکار کړي راوکیښ
۱۸ ۱۸ نو ما ویل چه زه به په خپلي
ځالي کښ روح وسپارم
او دَ سمندل په شان به ورځي
ډیري کړم
۱۹ ۱۹ زما بیخ به اوبو ته غوړیدلي وي
او شبنم به زما په ښاخونو شپه
تیروي

۲۰ ۲۰ زما جلال به تازه تازه راځنه
باقي وي
او زما لینده به زما په لاس کښ
نوي وي
۲۱ زما به ئي اوریدل او راته به ئي
انتظار کاوه
او زما دَ مصلحت په وقت به
چُپ اوسیدل
۲۲ ۲۲ زما خبري به ئي دوباره نه کولي
او زما خبره به په دوي ښه لګیدله
۲۳ ۲۳ او دَ باران په شان زما انتظار
ئي کاوه
او خپلي خولي به ئي چینګولي لکه
وروستني باران ته
۲۴ که ما به ورپوري وخندل نو
هم دوي به باور نه کاوه
او زما دَ مخ نور به ئي نه ترُش کاوه
۲۵ ما دَ دوي لار پسنده کوله او سردار
غوندي به کښیناستم
او سکونت به مې کاوه لکه بادشاه
په لښکر کښ
لکه چه ویر کونکو ته تسلّي ورکونکيَ

دیرشم باب

۱ آ لیکن اوس خو په ما باندِ هغوي
چه په ورځو کښ رانه وړوکي دي

خندا کوي
هغوي چه ما به کرکه کوله چه
ددوي پلرونه له خپلو ګډو له
سپيو سره کړم
۲ دَدوي دَ لاسونو قوّت مالره څه
وُه؟ په دوي کښِ زړېدئ ورکه
۳ شوه ۳ چه په خوارِي او په قحطي
کښِ لاغر وو
ژونکِي دَ هغي وچي چه په تياري
دَ خرابي او دَ ويجاړي کښِ ده
۴ ۴ هغوي سارمي او له ډکيو شوکوي
او دَ ګون بيخونه ئي ډوډئ ده -
۵ ۵ هغوي چه له مينځ نه شړلي
شوِي وُو
په دوي به ئي ناري وهلي لکه په
غله پسي
۶ ۶ دَ پاړ دَ اوسيدلو په خيودو دارو
خوړو کښِ
او دَ خاورو او دَ کمرو په غارونو
۷ کښِ ۷ دَ ډکيو په مينځ کښِ به ئي
غرغري کولي
او ترجلبنګ دَ لاندِ به پټيدل
۸ ۸ دَ احمق زامن بلکه دَ بي ناموو
سړو زامن
له زمکي تيل وهلي

۹ ۹ او اوس چه دي زه دَ دوي سندري
شوم
او دَ دوي متل شوم
۱۰ ۱۰ دوي رانه نفرت کوِي له مانه
لري کيږي
او څما دَ مخ دَ وړاندِ له توکلو نه
نه تم کيږي
۱۱ ۱۱ ځکه چه ده رسئ پرېښوه او په
ما ئي قهر وکړ
او دوي څما له وړاندِ واګه ويستله
۱۲ ۱۲ لوندان څما په ښي لوري دريږي
او څما پښي تيل وهي
او دَ خپل هلاکت لاري په ما
سازوي
څما لاري خرابوي
۱۳ ۱۳ څما په آفت کښِ مدد کوي
له دوي نه مددګار نشته
۱۴ ۱۴ دوي لکه پلن چاودون راځي
ترماتيدلو دَ لاندِ رغړيږي
۱۵ ۱۵ په ما باندِ هولونه واوښتل
لکه باد څما نعمت تښتوي څما
نيکبختي دَ اوريځي په شان تيره
شوه
۱۶ ۱۶ او اوس څما ځان په ما توي
شه

او دَ خوارئِ ورځو ونیولم
۱۷ ۱۷ دَ شپې ځما هډوکي په ما کښ
ریزمریز کیږي
او ژونکي درد ونه مِ نه په قرار
کیږي
۱۸ ۱۸ په ډیري سختي سره مِ پوشاک
بدرنګ شوي دي
ځما دَ قمیص دَ ګریوان په شان
ئې تنګ ونیولم
۱۹ ۱۹ ده زه په چیکړ کښ اچولی یم
زه دَ خاورو او دَ ایرو په شان
شوي یم
۲۰ ۲۰ زه تا ته ناري کوم او ته ځواب
نه راکوي
زه ولاړ اوسم او ته ما ته هسي
ګوري
۲۱ ۲۱ ته ځما په لوري جفاکار ګرزیدي
دَ خپل لاس په قدرت مِ ډېروي
۲۲ ۲۲ تا یوورلم په باد دِ سور کړم
او په طوفان مِ ویلي کوي
۲۳ ۲۳ ځکه چه زه پوهیږم چه ته مِ
مرګ ته ور ګرزوي
او دَ هر ژوندي دَ مقرري کور ته
۲۴ ۲۴ په یقین سره په خرابه تودهٔ
کښ به لاس اوږد نه کړي

په آفت کښ به فریاد پرِ وشي
۲۵ ۲۵ یا څو ما دَ هغه دپاره چه ورځ
ئې سخته شوه و نه ژړل څه؟
ځما ځان په مسکینانو غم و نه کړ
څه ؟
۲۶ ۲۶ هرکله چه ما دَ خیر امید کاوه
نو بدي راغله
او ما دَ رڼا انتظار کاوه او تاریکي
راغله
۲۷ ۲۷ ځما کلمي ایشي او نه بس کیږي
دَ خواري ورځي را ورانډِ شوي
۲۸ ۲۸ زه تور ګرځم لیکن بي نمر
زه په جماعت کښ ودریږم او ناري
۲۹ کوم ۲۹ زه دَ شغالانو ورور
او دوست دَ شترمرغانو یم
۳۰ ۳۰ ځما څرمن له ما نه توره شوه
او ځما هډوکي له ګرمي نه راکښ
ګرم شول
۳۱ ۳۱ ځما سِتاره وېرِ لړه شوه
او شپیلئِ مِ دَ ژړا کونکو دَ آواز
دپاره *

یودیرشم باب

۱ آ ما له خپلو سترګو سره وعده وکړه
نو پېغلي ته به څرنګ نظر وکړم
۲ ۲ او څه ونډ دَ الله له پاس نه او

خصّه دَ قادر له بلنديو
۳ ۳ تہ بدکارانو لرہ هلاکت او گنهکارانو
لرہ بدبختي نشته څه ؟
۴ ۴ هغه ځما لارې نه گورِي څه ؟
او ټول قدمونه مِ نه گنڼِي څه ؟
۵ ۵ که زه له دروغو سره تللي وي
يا مِ پښې تکي ته زغاستلي وي
۶ ۶ نو ما دِ دَحق په تلي کښ وتلِي
نو الله به ځما کمال وپيژني
۷ ۷ که ځما قدمونه له لارې گرزيدلي
وي او زړه مِ په سترگو پسي
تللي وي
يا عيب مِ په ورغو ونښتي وي
۸ ۸ نو زه دِ وکرم او بل دِ وخورِي
او ځما حاصل دِ وکښلي شي
۹ ۹ که ځما زړه په ښځي فريفته شوي
وي
او يا خو زه دَ خپل گوندِي په
۱۰ دروازې غلي شوي يم ۱۰ نو ځما
ښځه دِ دَ نورو ميچن وځکوي
او نور دِ پرِ تيت شي
۱۱ ۱۱ ځکه چه دا زبونه دَه
ا دا داسي بدي دَه چه حاکمانو
ته پيښ کيږي
۱۲ ۱۲ ځکه دا اور دَي چه ترهلاکت پوري

خوړل کوِي
او ټول حاصل ځما به له بيخَ
و باسِي
۱۳ ۱۳ که ما دَ خپل مريي يا وينځي حق
غورزولي وي
چه په ما ئې دعوي لرله
۱۴ ۱۴ نو هرکله چه الله ودريږي زه
به څه کوم
او چه بازخواست کوِي نو زه به څه
ځواب ورکوم
۱۵ ۱۵ هغه چه په کيډي کښ ځما
صانع دَهغه صانع نه دي څه ؟
او مونږ يوه په رَحِمْ کښ جوړ نه کړو
څه ؟
۱۶ ۱۶ که ما مسکينان دَدوي له مراد
منع کړي وي
يا دکونډو سترگي م ورکي کړي وي
۱۷ ۱۷ يا خپله دوډئ م يوازې خوړلي وَي
او يتيم ورنه خوړلي نه وِي
۱۸ ۱۸ بلکه له هلکتوب نه ځما ځنځه داسې
لوي شوي وِي لکه له پلار سره
او دَ خپلي مور له کيډي مِ ئې دَ
هغې رهنمائي وکړه
۱۹ ۱۹ که مِ څوک د نه پوښاک په سبب
هلاک ليدلي وِي

او یا محتاج بي جامي
۲۰ ۲۰ او یا دَ هغه ملا برکت را نه
غوښتلي نه وِي
او یا ځما دَ کډو په وړکونو تود
شوي نه وي
۲۱ ۲۱ او که ما په یتیم خپل لاس
خوځولي وي
هرکله چه ما په دروازي کښ خپله
سدکاري ولیده
۲۲ ۲۲ نو ځما اوږي دِ ځما له ولي
پرېوزي
او بازو مِ دِ له مُټې نه مات
شي
۲۳ ۲۳ ځکه چه هلاکت دَ الله له لوري
په ما بانډِ دَهشت وه
او دده له جلال نه مِ توان نه لاره
۲۴ ۲۴ که ما سره زر خپله تکیه کړي
وي
او یا مِ خالصو زرو ته ویلي وي
چه ته مِ توکّل گاه یي
۲۵ ۲۵ یا هرکله چه دولت مِ ډیر شه
زه خوشحال شوي وم
ځکه چه ځما لاس ډیر څه وموندل
۲۶ ۲۶ که ما نمر ته کتلي وي هرکله چه
وځلیده

یا سپوږمۍ ته چه دا په روښنائي
سره تله
۲۷ او زړه مِ پټ فریفته شوي وي
او ځما خولي خپل لاس ښکل کړ
۲۸ ۲۸ نو دا هم بدي ده چه حاکمانو
نه پیش کیږي ځکه چه ما به دَ
الله چه پاس دي انکار کړي وي
۲۹ ۲۹ که زه دَ خپل دښمن په بلا
خوشحال شوي وم
او یا چه هغه ته بد ورسیدل
زه خوښ شوم
۳۰ ۳۰ بلکه ما خپل تالو پرې نه ښود
چه دَ هغه دَ ځان دَ لعنت آرزو
وکړي
۳۱ ۳۱ اگر که ځما دَ خېمي خلقو ویلي
نه شول
چه څوک به یو مومِي چه دده له
غوښي موړ شوي نه دي
۳۲ بېگانه دَ بانډِ شپه نه تیروله
ما دَ مسافر دَپارَ خپلي دروازي
وازي لرلي
۳۳ ۳۳ که ما دَ آدم په شان خپله
تقصیر پوشیده کړي وي
دَپارَ دَ پټولو دَ بدۍ خپلي په خپلي
غېږي کښ

۳۴ ۳۴ په دي سبب چه زه له لوي
ټولي نه وويريدلم
يا دَ قبائلو له سپکاوِي نه مِ دهشت
خوړلي وي
او زه تم شولم او له دروازي
نه وتلم
۳۵ ۳۵ کاشکي چه چا مِ واوريدلي
گوره ځما نښه کاشکي چه قادر
ما ته ځواب راکړي
او ما څخه هغه کتاب وَي چه ځما
دښمن ليکلي دَي
۳۶ ۳۶ نو به مِ په خپلي اوږي اخستلي
وه
نو به مِ دَ سر تاج کړي وه

ما به هغه دَ خپلو قدمونو په
شمار خبر کړي وه
او زه هغه ته لکه اشراف
نژدې شوي وم
۳۸ ۳۸ که ځما ځمکي په ما ناري کړي
وَي
يا دَ هغي ټولو کرکونو ژړلي وَي
۳۹ ۳۹ که ما دَ هغي غله بي روپو
خوړلي وِي
يا دَ هغي دَ مالکانو ځانونه مِ
مړه کړي وي
۴۰ ۴۰ نو دَ غنمو په بدل کښ دِ اغزي
زرغونه شي او بدل دَ اوربشو گنده بوټي
دَ ايوّب خبري تمامي شوي ٭

دودېرشم باب

۱ ۱ نو دا دري سړي دَ ايوّب له ځواب ورکولو نه تم شول چه هغه په
خپلو سترگو کښ صادق وُه
۲ ۲ نو دَ اليهو زوي دَ برخيل بوزي چه دَ رام له خيلخاني وُه
غضب گرم شه دَده غضب په ايوّب گرم شه ځکه چه دغه ځان
۳ خپل له الله نه زيات صادق گنړلي وُه ۳ او دَده په دريو دوستانو دده
غضب گرم شه ځکه چه دوي ځواب بيا نه موند نو هم ايوّب ئي گرم
۴ منفرّر کړ ۴ او اليهو په خبرو کښ ايوّب ته صبر کاوه ځکه چه
۵ دَ دوي ورځي له ده نه ډيري وي ۵ نو هرکله چه اليهو وليد چه دَ
هغو درو سړو په خولو کښ ځواب پاتي نه دَي نو دَده غضب

كړيمر شه

٦ ٦ نو اليهو زوي دَ برخئيل بوزي
ځواب ورکړ و ئي ويل
چه زه په ورځو کښ وړوکي يم او
تاسي زاړه يئِ
دي دَپارَ وويريدم او ويره مِ وکړه
چه تاسي ته خپل راي ښکَند کړم
٧ ٧ ما وويل چه ورځي دِ خبره
وکړي
او کثرت دَ کالونو دِ حکمت ظاهر
کړي
٨ ٨ ليکن په انسان کښ روح دي
او دم دَ قادر دوي ته پوهه ورکوي
٩ ٩ دَ ډيروورځو وال دانايان نه
دِي
او نه زاړه په حق پوهيږي
١٠ ١٠ دي دَپارَ وايم چه تاسي مِ واوريُ
زه به هم خپل راي ظاهر کړم
١١ ١١ کوريُ ما ستاسو خبروته صبر وکړ
ستاسي حجتونو ته غوږونه مِ
ونيول
څو چه تاسي دَ خبرو تفحص کاوه
١٢ ١٢ ما په تاسي کښ فکر وکړ
او څوک نه وه چه ايوّب سره يُ
حجت سنلي وي
او تاسو ځنځه دَ ده دَ خبري ځواب
نه وه
١٣ ١٣ نو تاسي هسي مه وايئِ چه مونږ
حکمت وموند
الله هغه مغلوب کولي شِي نه
انسان
١٤ ١٤ نو هغه خپل کلام ما ته ساز
نه کړ
او نه به زه ستاسي په خبرو سره
په ده ردّ وکړم
١٥ ١٥ هغوي حيران شول او بيا ئي
ځواب ورنه کړ
له هغوي نه خبره راويستلي شولي
١٦ ١٦ نو زه به انتظار کوم ځکه چه
دوي خبري نه کولي
له دي سببَ چه دوي ودريدل او
ځواب نه کوي
١٧ ١٧ نو زه به هم په خپل وار ځواب
ورکړم
او زه به هم خپل راي ظاهر کړم
١٨ ١٨ ځکه چه زه له خبرو ډک يم
ځما باطني روح مِ په تنګ کوِي
١٩ ١٩ کوره ځما کيډه لکه هغه شراب
چه پرانِستلي شوي نه وِي

لکه نوي ژي چه په څيريدلو وِي
۲۰ ۲۰ زه به خبره وکړم چه زه دمه
وکړم
شونډي به پرانزم ځواب به وکړم
۲۱ ۲۱ زه به دَ سړي روئداري و نه
کړم
او نه به دَ انسان خوشامدي وکړم
۲۲ ۲۲ ځکه چه زه خوشامدي کول
نه پيژنم
او که نه ځما صانع به مِ زر ونيسي‡

دري ديرشم باب

۱ ۱ ليکن اوس اي ايوب ځما خبري
واوره او ځما ټولي ويلو ته غوږ
۲ کيږده ۲ گوره ما خپله خوله پرانتله
ځما ژبه ځما په تالو کښ خبره
۳ وکړه ۳ ځما دَ زړه راستي ځما
خبره
او معرفت ځما دَ شونډو به خالصي
خبري وکړي
۴ ۴ ځما روح دَ الله زه جوړ کړم
او دم دَ قادر ژوندي کړم
۵ ۵ که ته توان لري نو ځواب راکړه
ځما دَ وړاندِ دعویٰ بنه سازه کړه
ودريږه

۶ ۶ گوره زه هم دَ الله په خوا يم
لکه ته
زه هم له خټي را پرِ کړي يم
۷ ۷ گوره ځما هيبت به تا نه ووېروي
او ځما دبدبه به په تا درنه نه وِي
۸ ۸ په تحقيق سره تا ځما په غوږونو
کښ ووېل
او ستا دَ خبرو آواز مِ واوريده
۹ ۹ (تا ووېل) زه پاک بي تقصيره زه
صاف يم بدِي نه لرم
۱۰ ۱۰ گوره هغه ما ته دَ عداوت سبب
لټوي
۱۱ ما هغه لره دښمن گڼي ۱۱ هغه
ځما پښي په کونډي کښ کيښوي
ټولي لاري مِ څاري
۱۲ ۱۲ گوره نه په دي صادق نه يي زه
به دِ ځواب وکړم
ځکه چه الله له انسان زيات لوي
دي
۱۳ ۱۳ ته ولي ورسره جګړه کوي
ځکه چه دَ دي دَ ټولو کارونو خپلو
ځواب نه ورکوي
۱۴ ۱۴ ليکن الله يو وار خبره کوي
چه په دويم وار ني انسان لحاظ
و نه کړي

١٥ ١٥ نو په خوب کښ دَ شپي په رؤیا
کښ چه درونډ خوب په خلقو
پریوزي
په څملاستو کښ په بچاونړي
١٦ ١٦ هغه وقت دَ سړو غوږونه پرَنډ
کړي
او دَدوي په تنبیه مُهر ولګوي
١٧ ١٧ تاچه انسان له خپل کار نه
واړوي
او کبرجني له سړي نه پټه کړي
١٨ ١٨ تاچه دَ هغه ځان له دوغلي
منع کړي .
او دَ هغه ژوند له ورکوالي په
وسلي سره
١٩ ١٩ هم په درد سره په خپلي بچاونړي
تنبیه مومي
او دائمي جګړه دَده په هډوکو
٢٠ ٢٠ نو دده ژوند له ډوډيُ نفرت کوي
او دَده ځان له ښه خوراک نه
٢١ ٢١ نو دده غوښه له ښکار کیدلو
زړه شي
او دَده هډوکي چه نه لیدلي کیږي
څرګند شي
٢٢ ٢٢ او دَ هغه ځان و قبر ته نژدي
شي
او دده ژوند و مړونکو ته
٢٣ ٢٣ که دَ هغه سره فرښته وي یا
ترجومان یو له زرو تاچه انسان
ته راستي دده ورښکاره کړي
٢٤ ٢٤ نو هغه به په دغه مهرباني
وکړي
وایي چه دَ دوغلي له کوزیدلو آزاد
ئي کړه
ځکه چه ما فدیه وموندله
٢٥ ٢٥ دده غوښي به دَ هلک له غوښي
زیاتي تازه وي
او دَ ځواني ورځو ته به وګرزي
٢٦ ٢٦ دي به الله ته دُعا وکړي او هغه
به ورته راضي شي
دي به په خوښي سره دَ هغه مخ ویني
نو به انسان ته دده صداقت ورو ګرزوي
٢٧ ٢٧ دَي به دَ سړو په مینځ کښ سرود
غوږي وایي
چه ما خطا وکړه او راست مِ کوږ کړ
او سزاباب نه شوم
٢٨ ٢٨ څما ځان دَ دوغلي له ورتلو نه
په فدیي خلاص شه
نو څما ژوند به نور وویني
٢٩ ٢٩ کوره دا ټول دوه واره او دري
واره الله په انسان وکړه

۳۰ ۳۰ تا چه دده ځان له دوغلي را
وګرزوي
تا چه دَ ژوندیو په نور روښانه وِي
۳۱ ۳۱ نو نه غوږ ونیسه اي ایوّبَ
او ځما واوره
نه چُپ شه اوزه به خبرې کوم
۳۲ ۳۲ نو که ستا ځنځه خبره وِي
ځواب راکړه
نه خبره وکړه چه زه ستا دَ صادق
ګنړلو اراده وکړم
او که نه نه ځما واوره
چُپ شه زه به حکمت درزده کړم

څلوردیرشم باب

۱ ۱ نو الیهو ځواب وکړو ئې ویل
۲ ۲ چه تاسي ځما خبري واورئِ اي
دانایانو
او ما ته غوږونه ونیسئِ اي عارفانو
۳ ۳ ځکه چه غوږونه خبري آزمایي
لکه چه تالو دَ خوراک خوند اخلِي
۴ ۴ تا چه مونږ دَ ځیلو ځانونو دَپارَ
حق وآزمایو
او ځمونږ په منځ کښ هغه وپېژنو
چه عمده دَي
۵ ۵ ځکه چه ایوّب خو وویل چه
زه صادق یم

او الله ځما حق بیستلي دي
۶ ۶ ځما دَ انصافي په وقت دروغژن
وګنړلي شوم
پرهارونه ځما بې شفا دِي بې له
۷ تقصیر نه ۷ کوم سړي به لکه ایوّب
پیغور لکه اوبه وڅښي
۸ ۸ او دَ بدکارانو سره به یوځاي
وګرزي
او له شریرانو سره تلونکي
۹ ۹ ځکه چه ده ویلي دِي چه انسان
فائده نه مومي
اګر که دَ الله په نزد خوښ وِي
۱۰ ۱۰ دي دَپارَ ځما واورئِ اي دَ دانائي
خاوندانو
هرګز نه چه الله لره شر وِي او
قادر لره بدِي
۱۱ ۱۱ ځکه چه دي انسان ته دَده
عمل بدل ورکوي
او هر سړي ته دَده دَ لاري په
شان ور رسوِي
۱۲ ۱۲ هو په حق سره الله شرارت
نه کوِي
او قادر عدالت نه کږوِي
۱۳ ۱۳ چا په ده زمکي وسپارله ؟
او چا ټوله آبادِي جوړه کړه

۱۴ ۱۴ که دي خپل زړه په هغه را
وګرزوي
او که خپل روح او دم دَ ځان په لوري
جمع کړي
۱۵ ۱۵ نو ټول واړه بشر به روح وسپاري
او انسان به خاورو ته وګرزي
۱۶ ۱۶ نو که تا لره فهم وي نو دا
واوره
او ځما دَ خبرو آواز ته غوږ ونيسه
۱۷ ۱۷ ګنړه هغه چه له حق سره دښمني
کوي حکومت به وکړي څه؟
يا لوي صادق به ته شرير ګنړي څه؟
۱۸ ۱۸ يا بادشاه ته به وويل شي چه
اي هلاک کونکيَ
يا شاهزادګانو ته چه اي شريرانو
۱۹ ۱۹ هغه چه دَ سردارانو دَ مخونو
پروا نه لري
او دولتمند له محتاجَ معتبر نه ګنړي
چه دا ټول دَده دَلاس کاريګري دَه
۲۰ ۲۰ دوي ناڅاپه مړه کيږي هو په
نيمي شپي کښ
خلق خوځولي کيږي او تيريږي او
زوراور يستلي کيږي نه په لاس
سره
۲۱ ۲۱ چه دده سترګي دَ انسان په
لارو دي
او دَي دَ هغه ټول پلونه ويني
۲۲ ۲۲ نه هيڅ تياره شته نه دَ مرګ
سوري
چه هلته بدکاران پټ شي
۲۳ ۲۳ څکه چه دي دَ انسان ملاحظه
يو ساعت نه کوي
تا چه په عدالت کښ الله ته ور
ننوزي
۲۴ ۲۴ دي زوراور بي پوښتني ماتوي
او نور دَدوي په ځاي دروي
۲۵ ۲۵ ليکن دَي دَ هغو کارونه پيژني
او دَ شپي ئي اړوي چه دوي ميده
ميده شي
۲۶ ۲۶ څکه چه دوي شريران دي دَي
به ئي په مقام دَ ناظرانو کښ په
څپيړو ووهي
۲۷ ۲۷ څکه چه دوي دده له پيروي
وګرزيدل
او دَده ټولي لاري ئي خبري نه کړي
۲۸ ۲۸ تو دي چه دوي ناري دَ مسکينانو
دَه ته ورسولي
نو ده دَ محتاجانو فرياد واوريده
۲۹ ۲۹ هرکله چه دي آرام ورکوي نو
څوک به ئي ګرموي

اوچه خپل مخ پټ کړي څوک به
ئې ووېنئ ؟
برابره ده که په امّت وي که په
انسان وي
۳۰ ۳۰ تاچه فاجر بادشاهي ونه کړي
او خلقو لره لومه بردونکي نه شي
۳۱ ۳۱ لیکن چا الله ته ویل چه ما
برداشت وکړ زه به بیا فساد ونه کړم
۳۲ ۳۲ هغه چه زه ئې نه وینم ته ئې
راښکاره کړه
که ما بد کړي وي نو بیا به ئې و
نه کړم
۳۳ ۳۳ لکه چه ستا راي دي هغه
نه دِ بدله ورکړي شي چه ته ئې
رد کوي؟ ته به منظور کړي نه زه
او په هغه چه ته خبره يي ووايه
۳۴ ۳۴ صاحبدلان راته به وايي
بلکه دانا هغه سړي چه څما آوري
و به وايي
۳۵ ۳۵ چه ایوّب بي معرفته خبري کوي
او د ده خبره دَ دانائي نه ده
۳۶ ۳۶ نو کاشکي چه ایوّب آزمایلي شوي
وي تر آخر پوري
دَ بارَ دَ ځوابونو دده لکه بدکاران
۳۷ ۳۷ لیکن دي په خپلو خطاؤ

نافرماني زیاته کوي
څمونږ په مینځ کښ تاړي وهي
او خپله خبره په خلاف دَ الله ډېروي*

پنځه دیرشم باب

۱ ۱ او الیهو ځواب ورکړ و ئې ویل
۲ ۲ ته دا حق ګڼړي څه؟ چه وايي څما
صداقت له الله نه زیات دَي
۳ ۳ ځکه چه تا وویل چه ما ته به
څه فائده وي
په څه به زه له خپلو خطاؤ زیاته
فائده واخلم
۴ ۴ زه به په تا ستا خبره در وګرزم
او ستا په دوستانو هم
۵ ۵ ته آسمانو ته وګوره او و وینه
او دا وریځي څیري کړه چه دغه له
تا نه اوچتي دي
۶ ۶ که ته خطا وکړي نو په هغه
څه وکړي ؟
او که ستا نافرماني ډېره وي نو
ته به هغه لره څه وکړي؟
۷ ۷ که ته صادق يي نو هغه ته به
څه ورکړي ؟
او یا ستا له لاس به څه واخلي؟
۸ ۸ ستا شرارت تا غوندِ سړي ته

رسيږي
او دَ آدم زوي ته ستا صداقت
۹ ۹ هغوي له ډيرو ظلمونو ناري کوي
دَ زبردستو له بازو فرياد کوي
۱۰ ۱۰ او نه وايي چه الله خما صانع
څرته دَي
چه په شپي کښ دَ سرود وار
راکوي
۱۱ ۱۱ هغه چه دَ زمکي له وحشيانو
مونږ ته زيات تعليم راکوي
او دَ آسمان له مرغانو مو زيات
دانا کوي
۱۲ ۱۲ بيا د شريرانو له مغروري نه
ناري کوي
او څواب نه ورکوي
۱۳ ۱۳ په يقين سره الله دروغ نه
اوري
او قادر هغه ته نظر نه کوي
۱۴ ۱۴ هرکله چه ته وايي چه زه ئي
نه وينم
نو دعوئ دَده دَ وړاندِ ده او ته هغه
ته صبر کوي
۱۵ ۱۵ او اوس چه ده دَ خپل غضب
بازخواست و نه کړ
او په کثرت دَ فحش پروا نه کوي
۱۶ ۱۶ نو ايوب خپله خوله په باطله
چينگه کړه
او بي له معرفت ئي کلام ډير کړ*

شپږ ديرشم باب

۱ ۱ او اليهو بيا وويل
۲ ۲ چه ما ته لږ څه صبر وکړه
نو زه به ئي تا ته ظاهر کړم
چه نوري خبري هم دَ الله دَ پارَ
شته دي
۳ ۳ زه خپل معرفت له لوي راوړم
او دَ صداقت نسبت خپل صانع ته کوم
۴ ۴ په حق سره خما خبره دروغ
نه ده
يو چه په معرفت کښ کامل دَي تا
څخه دَي
۵ ۵ گوره الله لوي دَي ليکن دَ هيچا
سپکه نه کوي
دده دَ زړه قدرت لوي دَی
۶ ۶ شريران ژوندي نه پريږدي
ليکن محتاجانو ته انصاف ورکوي
۷ ۷ دي له صادق نه مخ نه اړوي
بلکه له بادشاهانو سره ئي مدام
په تخت کښينوي
نو دوي سرفراز کيږي

۸ ۸ اګر که دوي په ځولانو بند کړي
شي
او په رسیو دَ خوارئ ونیولي شي
۹ ۹ نو دي به دوي ته د دوي عملونه
او تقصیرونه ظاهر کړي
چه دوي په جبر سره کړي دي
۱۰ ۱۰ او دَ دوي غوږونه به دَ تنبیه
دَپارَ پرانزي
او ور ته به و فرمایي چه له بدکارئ
راوګرزي
۱۱ ۱۱ که دوي واوري او تابعدار شي
نو دَ دوي ورځي به په خیر تیري شي
او کالونه ئي په خوښي سره
۱۲ ۱۲ اوکه نه واوري نو په وسلي به
ورک شي
او بي معرفتَ به مړه شي
۱۳ ۱۳ لیکن فاجران دَ زړه به غضب
ذخیره کوي
هرکله چه دي ئي وتړي نو دوي
فریاد نه کوي
۱۴ ۱۴ دَ دوي ځان به په هلکتوب
کښ مړ شي
او دَ دوي ژوند دَ لونډانو په منځ
کښ
۱۵ ۱۵ محتاج ته په محتاجي کښ نجات
ورکوي
او په تنګسیا کښ ئي غوږونه پرانزي
۱۶ ۱۶ هو تا به دَ تنګسیا له مخ نه
و جارباسي
و فراخي ته چه په کښ تنګي نشته
او ستا دسترخوان ېنبي به له
غوړو ډک شي
۱۷ ۱۷ لیکن ته حجّت دَ شریرانو ډکوي
حجّت او قضا دِ نیسي
۱۸ ۱۸ دَده دَ غضب په وقت ګوره چه تا
په ځیرو وهلو بو نه زي
او نه به دِ کثرت دَ فدیي یوه خوا
کړي
۱۹ ۱۹ هغه به ستا دَ دولت قدر وکړي
چه نه په سختي رانه شي څه؟
او یا ستا ټول قوّت دَ زور
۲۰ ۲۰ نه دَ هغي شپي ته آرزو مه کوه
چه خلق له خپلو ځایو پورته کیږي
۲۱ ۲۱ ویره وکړه بدکاري ته التفات
مه کوه
ځکه دغه تا له خوارئ نه پسند
کړي دي
۲۲ ۲۲ ګوره الله به خپل قدرت سره
سربلندي کوي
څوک دده په شان معلّم دي

۲۳ ۲۳ چا په ده باند دَده لار مقرّره
کړي ده
یا څوک به ده ته ووايي چه تابد
کړي دِي
۲۴ ۲۴ ته په یاد کړه چه ته دَ هغه
دَ کار تعظیم کوي
چه کسانو سرود پرِ کړي دَي
۲۵ ۲۵ ټول انسان په ده سره لیدلي
دَي
سړي له لري يُ وینیِ
۲۶ ۲۶ گوره الله عظیم دَي
او مونږ يُ نه پیژنو
او دده دَ کالونو شمار په تفحص
سره نه معلومیږي
۲۷ ۲۷ څکه چه دي څاڅکي دَ اوبو
راکاږي
دَ هغو له کڼرو لرو باران توییږي
۲۸ ۲۸ هغه چه اوریځي يُ اوروي
او په ډیرو سړو يُ تخوي
۲۹ ۲۹ هو څوک به دَ اوریځي چاودنه
ویپژني
او دده دَ سایوان دَ کړک آواز
۳۰ ۳۰ گوره ده نورخپل په هغي غوړوِي
بیايُ په بنیادونو دَ سمندر پټوِي
۳۱ ۳۱ څکه چه دَي په دي سره قومونه
کړموِي
او په کثرت ډوډيِ ورکوِي
۳۲ ۳۲ هغه ورغوِي خپل په برېښنا
پټوِي
او په نښانه لگیدلو باندي امر
ورته کوِي
۳۳ ۳۳ دَده رعد دده په ختلو څناورا ن
هم خبر وِي ٭

اوه دیرشم باب

۱ آ دي دَپارَ څما زړه پریشان شه
او له خپل ځاي نه يُ ټوپ وکړ
۲ ۲ په اوریدلو سره دده دَ آواز رعد
واوريِ
او هغه غلبله چه دده له خولي
راوزيِ
۳ ۳ دي هغه تر ټولو آسمانو دَ لاندِ
پریږدِي
داسي دده برېښنا دَ زمکي تر اطرافو
۴ ۴ دَده دَ ورستو آواز کیږيِ
دَ خپل جلال په آواز رعد کوِي
او هرکله چه دَده دَ رعد آواز
واوریدلي شِي نو دَدوي تاخیر نه
ورکوِي
۵ ۵ الله په خپل آواز سره عجب

رعد کوِي
داسي عظيم کارونه کوِي چه موږ
ئې نه شو پيژاندلي
٦ ٦ څکه چه دي واوري ته وايي
چه په زمکه پريوزه
هم هسي دَ باران شيبو ته
او دَ خپل قوّت دا بارانونو شيبو ته
٧ ٧ دَ هر انسان په لاس مُهر لګوِي
تا چه ټول انسان خپل خالق وپيژنِي
٨ ٨ نو حيوانان پسوني ته ننوزي
او په خپلو غرونو کښي اوسي
٩ ٩ له جنوب نه لړي راځي
او له شمال نه ساړه
١٠ ١٠ دَ الله له دم نه کرنګ کيږي
او کشادګي دَ اوبو تنګه کيږي
١١ ١١ هم په نور سره خپل اوريځ ګنړه
کوِي
دده بريښنا ګنړه اوريځه تار په
تار کوِي
١٢ ١٢ او هغه دَده په ګرزونو ګرزولي
شوي دِي
تا چه دَ آبادي زمکي په مخ باندِ
هر يو کار چه ور ته فرمايلي شوي
دي وکړي
١٣ ١٣ که دَ تنبيه دَپارَ وِي او يا دَ
خپلي زمکي دَپارَ
او يا ئې دَ رَحمت دَپارَ واستوِي
١٤ ١٤ اي ايوّبَ دي ته غوږ ونسه
ودريږه او دَ الله په عجائبو فکر
وکړه
١٥ ١٥ ته دَ الله کيښودل هغه ته
پيژني څه ؟
يا روښنائِي دَ بريښنا دَ اوريځي
دده
١٦ ١٦ ته دَ وريځي په وزنونو پوهيږي ؟
هغه کاملي معرفت والي معجزي
١٧ ١٧ هرکله چه دَي زمکه دَ جنوب
له باد نه ساکنه کړي
نو ستا جامي څرنګ تودي شي
١٨ ١٨ ته له دي سره قضا غوړولي
شي
چه ويلي شوي آئيني په شان
مضبوطه دَه ؟
١٩ ١٩ موږ ته را وښيه چه موږ ده
ته څه ووايو
دَ تياري په سبب موږ (خبره)
نه شو ساز کولي
٢٠ ٢٠ هرکله چه زه خبره وکړم په هغه
دِ قصّه وکړي شي څه ؟
انسان دِ ووايي تا چه دَي ونغړلي شي

۲۱ اوس خو دوي هغه روښانه
نور چه په قضا کښ دَي نه وینِي
او باد وچلیږي نو هغه صاف کړِي
۲۲ له شمال نه دَ سره زرو شان
راځِي
دَ الله څخه هیبتناک جلال دَي
۲۳ هغه قادر مونږ نه شو موندلي
چه ډده قوّت عظیم دَي
عدل او صداقت ئې ډیر دَي دَي
محتاجي نه ورکوِي
۲۴ دي دَپارَ سړِي ورنه وویریږي
دي دَ هر دانا دله رعایت نه کوِيَ ٭

اته دیرشم باب

۱ نو خداوند ایوّب ته له ګرد باد
ځواب ورکړ او وئې ویل
۲ چه دا څوک دَي چه صلاح په
بي معرفت خبرو تاریکوِي
۳ اوس ته دَ سړي غوندي ملا وتړه
زه به له تا نه سوال وکړم او ته
به ئې راوښیي
۴ ته چرته وي چه ما دَ زمکي بنیاد
کیښود
خبر راکړه که ته فهم لرِي
۵ چا دَ هغي اندازه کړي دَه چه
ته پوهیږي
یا چا په هغي باندِ تنه وغوروله
۶ په کوم شي باندِ دَ هغي بنیاد
قرار شه
یا چا په هغي باندِ دَ کټ کاڼي کیښود
۷ هرکله چه دَ صباح ستورو یو
ځاي سره سندري ویلي
او ټولو ابناء الله دَ خوښي آواز کاوه
۸ یا چا دریاب په وروټو وتاړه
هرکله چه دي خوټ ووهِي چه له
رحم نه راووت
۹ هرکله چه ما اوریځ دَ هغه لباس
وګرزاوه
او تورتم دَ هغه اوړنِي
۱۰ او ما ورباندِ خپل حد مقرر کړ
او هغه لره مِ بندونه او ورونه
ودرول
۱۱ او و مِ ویل چه دلته راشي او
زیاتي توب مه کوه
او دلته به ستا دَ موجونو کبرجنِي
ختم شِي
۱۲ او تا په خپلو ورځو کښ صباح
ته حکم کړي دَي څه ؟
او په سحر دِ دَده ځاي پیژندلي دي
څه ؟

۱۳ ۱۳ چه هغه اطراف دَ زمکي ونيسي
او شريران به ور نه وځنډلي شي
۱۴ ۱۴ نو لکه ختمي دَ مُهر هسي
به وګرزي
او به دريږي لکه چه هغه
پوشاک دَي
۱٥ ۱٥ نو له شريرانو به دَ دوي نور
منع کړي شي
او لوړ شوي بازوګان ماتيږي
۱٦ ۱٦ ته دَ درياب چينو ته رسيدلي
يي څه ؟
يا دَ ژوري په ځجري کښ ګرزيدلي
يي څه ؟
۱۷ ۱۷ تا ته دَ مرګ دروازي ښکاره
شوي دي څه ؟
يا تا دَ مرګ دَ سوري دروازي ليدلي
دي څه ؟
۱۸ ۱۸ تا دَ زمکي سور دريافت کړي دي
که ته ټوله پيژني نو بيان ئي وکړه
۱۹ ۱۹ چرته دَه هغه لارچه په کښ
نور اوسي
او تياره چه مقام ئي چرته دي
۲۰ ۲۰ چه ته دَ هغي دَ کور سړکونه وپيژني
۲۱ ۲۱ ته پوهيږي ځکه چه ته هغه وقت
زيږيدلي وي او شمار دَ ورځو ستا ډير دي

۲۲ ۲۲ ته دَ واوري خزانو ته ننوتلي
يي څه ؟
يا دِ دَ ږلئ خزانه ګاه ليدلي دَه ؟
۲۳ ۲۳ هغه چه ما دَ آفت وقت ته
دَ قتل کولو او دَ جنګ ورځي ته
ساتلي دَه
۲۴ ۲۴ په کومي لاري کښ به نور
ويش کيږي
يا مشرقي باد به په زمکي باندِ بيل
کيږي
۲٥ ۲٥ چا دَ سيلاب دَ پاره نالي څيري
کړي دي
او دَ رعد تکو ته لار
۲٦ ۲٦ تا چه په زمکي و اوروي هلته
چه انسان نشته
په بيابان چه هيڅوک په کښ نشته
۲۷ ۲۷ چه وچه او خالي زمکه اوبه
کړي
او چه دَ وابنو سنکي زرغونه شي
۲۸ ۲۸ باران لره پلار شته څه ؟
او دَ شبنم څاڅکي چا زيږولي دي
۲۹ ۲۹ دَ چا له ګيډي کرنګ راويوست
او دَ آسمان پرخه چا زيږولي ده
۳۰ ۳۰ لکه په کاڼي سره اوبه پټي دي
او دَ ژوري مخ کلک نيسي

٣١ ٣١ ته به دَ پروويْ غوټه وتړي شه؟
يا دَ كوپ بندونه به پرانزي شه؟
٣٢ ٣٢ ته به منزلونه دَ هغه په وقتونو
كښې وباسي شه؟
او ته به نعش ته دَدي دَ لونړو
سره لار وښيي شه؟
٣٣ ٣٣ تـه دَ آسمانونو قاعدې پيژني
شه؟
يا ته په زمكي تسلّط كولي شي شه؟
٣٤ ٣٤ يا ته په خپل آواز اوريځي ته
پورته كړي
او ډيروالي دَ اوبو به دِ پټ كړي شه؟
٣٥ ٣٥ ته برقونه استولي شي او هغه
به لاړ شي
او تا ته به ووايي كوره موږ يُو شه؟
٣٦ ٣٦ چا دننه كښې حكمت كيښودلي
دَي
يا چا په مغزو كښې زيركي
٣٧ ٣٧ څوك به په حكمت سره اوريځي
به شمار كښې راوړلي شي
او څوك به دَ آسمانونو مشكونه
تويولي شي
٣٨ ٣٨ چه خاوري په توئيدلو جمع كيږي
او لوټي سره كدي شي
٣٩ ٣٩ ته به ببر زمري له ښكار
وكړي
يا ته به دَ زمري دَ بچيو لوږه ماړه
كړي شه؟
٤٠ ٤٠ هركله چه په خپلي غارونو كښې
څار كوي
او چه دَ ځو دَ پارَ په خپلي پټوني كښې
كښيني
٤١ ٤١ څوك دَ قارغه دَ پارَ دده روزي
تيار كړي
هركله چه دده بچي الله ته فرياد كوي
او د نه خوراك په سبب پريشانه
گرزي ✤

نهه ديرشم باب

١ ١ ته دَ غرونو دَ وزو د زيږيدلو وقت
پيژني شه؟
يا ته دَ هوسيو دَ لنگانه درد لحاظ
كولي شي شه؟
٢ ٢ ته هغه مياشتي چه دوي يُ
پوره كوي شميرلي شي شه؟
يا ته دَ هغو دَ لنگيدلو وقت پيژني
شه؟
٣ ٣ دوي پنډي شي او بچي خپل
راوړي
او خپل دردونه يُ دفعه كړي
٤ ٤ دَ دوي بچي ورسيږي په ورشو

کښې پرورش مومي
وزي او بیا دوي ته نه راګرزي
۵ چا ګورخره آزاد استولي؟
او چا د ګورخره بندونه پرانستلي دي؟
۶ هغه چه ما بیابان د ده کور
وګرزاوه
او تروه زمکه د ده مسکن
۷ هغه د کلي په غوړین پوري
خندا کوي
او د شړونکو زجر نه اوري
۸ دائره د غرونو د هغه څراګاه ده
او په هره زرغونه کښې تلاش کوي
۹ بیاباني غويي به ستا خدمت خوښ
کړي څه؟
یا به ستا د آخور څخه شپه تیره
کړي څه؟
۱۰ ته به وحشي غويي په کړک کښې
په ترونو وتړي څه؟
یا به ستا په وروستو خوړي
هوارې کړي څه؟
۱۱ ته به په هغه اعتبار وکړي
څه؟
ځکه چه د ده قوّت لوي دي؟
یا به ده له خپل محنت پرېږدي څه؟
۱۲ ته به په هغه باور وکړي چه

ستا فصل تا ته دروړي
او ستا درمند ته يې در ټول کړي
څه؟
۱۳ د شترمرغ وزر رپېږي
او د ده شهپرونه او پرونه مهربان
دي څه؟
۱۴ چه دي خپلي هاګۍ پرېږدي
او په خاورو کښې يې تودوي
۱۵ او هیري کړي چه پښي يې و
دربي
او یا د بیابان څناور يې پایمال کړي
۱۶ دوي په خپل اولاد سختي کوي
لکه چه د ده نه دي
که محنت د ده بې فائدي دي خو
بې خوفه ده
۱۷ ځکه چه الله هغه لره دانا
هیر کړي دي
او ده ته يې د فهم وېش ورکړي
نه دي
۱۸ هرکله چه دي ځان خپل بلندي
ته تیز کړي
نو په آس او په سواره پوري خاندي
۱۹ ته به آس ته قوّت ورکړي
څه؟
او تا د ده غاړي ته رېږدونکي ورېښ

اغوستلي دِي ؟
۲۰ ۲۰ تا هغه دَ ملخ په دود ترپولي
دَي څه ؟
دده دَ سپږمو دم هیبتناک دَي
۲۱ ۲۱ هغه په میدان کښې سُم وهِي
او په زور سره خوښِي کوِي
دَ وسلي دَ ملاقات دَپاره وزِي
۲۲ ۲۲ په ویرِي پورِي خاندي او باک
نه لرِي
او له تورِي نه جاروزِي
۲۳ ۲۳ په ده باندِ غشي شمیږِي
او برېښ دَ نیزِي او دَ برچي
۲۴ ۲۴ دي په ترپ او په غصّه کښې
زمکه نغرِي
او نه ئِي منِي چه هغه دَ تورنګ
آواز دَي
۲۵ ۲۵ دَ تورنګ دَ وهلو په وقت هاها
کوِي
او له لرِي دَ جنګ بوي اخلِي
نارِي دَ سردارانو او غوږېږ
۲۶ ۲۶ ستا په فهم سره باز جنبش
کوِي ؟
او ښانګي دَ جنوب په لورِي غوړوِي
څه ؟
۲۷ ۲۷ یا ستا په امر سره به تجیر اسیل
وکړِي
او خپله ځاله به اوچته جوړه
کړِي څه ؟
۲۸ ۲۸ په کمره و اوسِي او شپه
تیروِي
په غاښي دَ کمره او په حصار ځاي
کښې
۲۹ ۲۹ له دغه ځاي نه دَ خپلي روزِي
تلاش کوِي
دده سترګي ئِي له لرِي وینِي
دَده بچي وینې زبېښي او چرته
چه مړِي وِي هلته هغه وِي ٭

څلوېښتم باب

۱ ۱ نو خداوند ایوّب ته ځواب ورکړ
و ئِي ویل
۲ ۲ چه له قادر سره به دده ملامت
کونکي وجګړېږِي څه ؟
او حجّت کونکي دَ الله دِ دده ته
ځواب ورکړِي
۳ ۳ نو ایوّب خداوند ته ځواب
ورکړ و ئِي ویل
۴ ۴ ګوره زه حقیر یم تا ته څه ځواب
درکړم
زه خپل لاس په خپلي خولي ږدم

۵ ۵ یو وار مِ خبره وکړه لیکن بیا
به ځواب ونه کړم
او دوه واره بیا به ئې زیات نه کړم
۶ ۶ نو خداوند ایّوب ته له ګرد باد
نه ځواب ورکړو وئې ویل
۷ ۷ چه اوس خپله ملا دَ مردانه
په شان وتړه
زه به له تا نه پوښتنه وکړم او ته
ئې را وښیه
۸ ۸ ته به ځما انصاف هم مات
کړي څه ؟
ته به مِ ګرم کړي څه ؟ تا چه ته
صادق وخیژي
۹ ۹ ته داسي بازو لري لکه دَ الله ؟
او په آواز سره لکه دَده دَ آواز
په شان رعد کولي شي څه
۱۰ ۱۰ نو اوس ته په جلال او په
دبدبي آراسته شه
او عزّت او جمال واغونده
۱۱ ۱۱ دَ خپل غضب ډکوالي توي کړه
او هر یو لوئې کونکي ته وګوره او
تیټ ئې کړه
۱۲ ۱۲ هر یوه لوئې کونکي ته وګوره او
ذلیل ئې کړه
او شریران دَ دوي په مکان کښ
پایمال کړه
۱۳ ۱۳ دوي واړه په خاورو کښ
بناخ وکړه
او مخونه ئې په تیاري کښ بندي
کړه
۱۴ ۱۴ نو زه به دِ هم ومنم چه ستا
ښي لاس دِ خلاصولي شي
۱۵ ۱۵ وګوره هغه بهیموث چه ما له
تا سره جوړ کړي دی
چه دَ غوایه په شان واښه خوري
۱۶ ۱۶ ګوره دده قوّت دَده په ملاو
کښ دَي
او دده سختي دَده دَ ګیډي په
رګو کښ ده
۱۷ ۱۷ هغه خپله لکۍ لکه نښتر
ښیچي
دَ هغه دَ ورانو پلي سره اودلي
دي
۱۸ ۱۸ دَ هغه هډوکي دَ زیړو شپیلۍ
دي
دَ هغه اندامونه اړمونه د
وسپني دي
۱۹ ۱۹ هغه اوّل دَ لاري دَ الله دي
هغه چه دي ئې جوړ کړ خپله
توره ده ته نژدي کولي شي

٢٠ ٢٠ په تحقیق سره غرونه ده ته
چراګاه راوړي
او ټول وحشیان دَ ورشو هلته
هلته لوبي کوي
٢١ ٢١ تر نیلوفرو دَ لاندِ څملي دَ درمو
په زنګ کښ او په ډنډونو کښ
٢٢ او نیلوفر ئي په خپل سیورِي سوري
وربانديِ کوِي
دَ ویالو ولي ئي ګیر کوِي
٢٣ ٢٣ ګوره رود که ډک شي هغه
نه خوځي
او که اُردن دَده په خولي کښ ور
وخیژي نو هم دي برقراروِي
٢۴ ٢۴ دَده له وړاندِ نه به ئي څوک
رانیسِي څه ؟
یا دده پوزه به په ناټي سره سوري
کړي څه ؟ ❊

یو څلویښتم باب

١ ١ ته لویتان په کنډي سره راکاږلي
شي ؟
یا ته به دَ هغه ژبه په رسیِ سره
ټینګولي شي څه ؟
٢ ٢ ته دَ هغه په پوزي کښ پیزوان
اچولی شي ؟
یا دَ هغه ژامه به مهارکنډي سوري
کولي شي څه ؟
٣ ٣ هغه به تا ته ډیري زارِي وکړي
څه ؟
یا به تا ته په نرمي خبري وکړي څه ؟
۴ ۴ هغه به له تا سره وعده وکړِي
چه ته به ئي مدامي مریي کړي څه ؟
٥ ٥ ته به له هغه سره داسي لوبي
وکړي لکه چنرچیړي سره
یا ته به ئي دَ خپلو جنکو دَپاره وتړي
څه ؟
٦ ٦ یا به یو ټولي دَ ښکاریانو دده
سوداګري وکړي څه ؟
او یا به ئي دَ سوداګرانو په مینځ
کښ وویشي څه
٧ ٧ ته به دده پوست له شنیو ډک
کړي
او دَده سر دَ ماهي په شلګیو ډک
کړي څه ؟
٨ ٨ ته خپل لاس په هغه کیږده
ته جنګ په یاد کړه او بیا هسي
مه کوه
٩ ٩ ګوره امید په هغه باطل دَي
یو کس دَده په لیدلو پرمخ نه
پریوزي
١٠ ١٠ داسي بهادر نشته چه دَي

ونخوځي
پس څوک به خما په مخ کښې ودريږي
١١ اا چا ماته ورانډې راکړي دي چه
ادا ئې کړم
هر هغه څه چه تر ټولو آسمانونو
دَ لاندي دِي خما دِي
١٢ ١٢ زه به دَده له اندامونو
او دده دَ قوّت او دَده دَ ښائست
له شمار نه چپ نه شم
١٣ ١٣ څوک به دده دَ مخ لباس لري
کړي ؟
او څوک به دده په دوي تاؤ ژمو
کښې راشي
١٤ ١٤ څوک به دده دَ خولې دروازې
پرانزي ؟
دَده دَ غاښونو دائره هيبتناکه ده
١٥ ١٥ دده فخر دَده ډالونه دِي
او ټينګ او محکم نښلولي لکه په
مُهر سره
١٦ ١٦ يو بل داسې مسه کوِي چه باد ئې
په منځ کښې ننوتلي نه شِي
١٧ ١٧ هريو په بل پيوند شوي دي .
او داسي نښتي دي چه نه سره بيليږي
١٨ ١٨ دده نږيَ رڼا بريښوي
او دَده سترګي لکه دَ صباح څيږمي

١٩ ١٩ دده له خولي نه مشلونه راوزي
له ده نه دَ اور بڅري الوزي
٢٠ ٢٠ دده له سپږمو لوګي راوزي
لکه له ايشيدلي کټوئ يا له ديګ نه
٢١ ٢١ دده دم سکاره بلوي
او له خولي ئي لمبه وزي
٢٢ ٢٢ دده په غاړه کښې قوّت اوسي
او دَده دَ ورانډې هيبت دريږ کوي
٢٣ ٢٣ دده دَ غوښو پېڅونه پيوسته
دِي
په ده باندِ ويلي شوي چه نه خوځي
٢٤ ٢٤ دَده زړه سخت دي لکه کاڼي
او سخت لکه لاندنئ پل دَ ژرندي
٢٥ ٢٥ دَده دَ روانيدلو په وقت قوّتناک
ويريږي
او له دهشتَ حيران کيږي
٢٦ ٢٦ هغه توره چه په ده ئې ولګوي
نه ټم کيږي
نه نيزه نه برچه نه تيره غشي
٢٧ ٢٧ دي اوسپنه لکه پروره ګڼړي
او زيړ لکه وروست لرګي
٢٨ ٢٨ دَ ليندي غشي ئي تښولي نه شي
دَ ججوغني کاڼي له ده نه لکه
خس راجاروزي
٢٩ ٢٩ ګرزونه لکه خس ګڼړي

او د نیزي په شنزهار پوري خاندي
۳۰ ۳۰ تر ده لاندي تیره کودري دي
هغه خټه په ختو کښ خوروي
۳۱ ۳۱ دي ژوري دَ کټوئ په شان ایشوي
او قهر دریاب داسي کړي لکه کټوئ دَ عطار
۳۲ ۳۲ دي په وروستو خپل لاري روښانه کوي
نو به موجونه سپین بیري وګڼلي شي
۳۳ ۳۳ د ده مثال په زمکه کښ نشته چه بې ویري جوړ شوي دي
۳۴ ۳۴ په هري لوړي څار کوي
دي په ټولو کبرجنو بادشاه دَي*

دوڅلویښتم باب

۱ ۱ نو خداوند ته ایوب ځواب ورکړ و ئي ویل
۲ ۲ زه پوهیږم چه ته دَ هر څیز توان لري
او هیڅ اراده ستا نه رده کیږي
۳ ۳ نو هغه څوک دَي چه په نادانئ سره صلح پټوي
له دي سبب ما په هغه خبره وکړه چه نه پرِ پوهیدم
په عجائبو چه را نه پاس دِي او نه ئي پیژنم
۴ ۴ اوس واوره او زه به خبره وکړم
زه به له تا نه سوال وکړم او ته ئي را وښیه
۵ ۵ ما دَ غوږونو په آوریدلو له تا نه اوریدلي وه
او اوس ځما سترګي دِ ویني
۶ ۶ دي دَپارَ مِ ځان پرېښود
او په خاورو او په ایرو کښ پښیماني کوم

۷ ۷ او پس له هغه چه خداوند له ایوب سره په دي کلام
خبري وکړي داسي وشول چه خداوند الیفاز تیماني ته وویل
چه ځما غضب په تا او ستا په دوارو یارانو کرم شه ځکه
چه تاسي ځما په باب داسي نیک نه وویل لکه ځما بنده ایوب
۸ ۸ اوس دَ خپلو ځانو دَپارَ اوه غوایان او اوه مړونه واخلئ او ځما
بنده ایوب ته ورشئ او سیزونکي قربانئ دَ خپلو ځانو دَپارَ

وخیژوئِ او ځما بنده ایوّب به ستاسي دَپارَ دُعا وکړِي ځکه چه
زه به دده مخ پورته کړم هسي نه چه زه له تاسي سره ستاسي
دَ احمقي په موافق کار وکړم ځکه چه تاسي ځما په باب داسي نیک
۹ نه وویل لکه ځما بنده ایوّب ۹ نو الیفاز تیماني او بِلدد شوحِي او
صوفر نعماتي لاړل او داسي ئې وکړل لکه چه خداوند ورته وویل
۱۰ او خداوند دَ ایوّب مخ پورته کړ ۱۰ او خداوند گرفتارِي دَ ایوّب
وگرزوله هرکله چه دَده دَ خپلو یارانو دَپارَ دُعا وکړه او خداوند
۱۱ په هرڅه دَ ایوّب چه دَده وُو دوه گونه زیات کړل ۱۱ نو ټول ورونړه
او خویندي دَده او ټول وړاندِني اشنایان ورته راغلل او له ده
سره ئې دده په کور کښ ډوډئِ وخوړه او په ده ئې ارمان وکړ او
ده ته ئې تسلِّي ورکړه له هغي ټولي بدِي نه چه خداوند په ده راکاږلي
وُو او له هغوي نه ئې هر یوه ته ئې یو قسیط او هر یوه ته یوه
۱۲ گوته دَ سرو زرو ۱۲ او خداوند دَ ایوّب آخر ته له اوّل نه
زیات برکت ورکړ او دَده څورلس زره گډي او شپږ زره اوښان
۱۳ او زر جوړي غوایان او زر خري لرلي ۱۳ او اوه زامن او دري لوڼړي
۱۴ ئې لرل ۱۴ او دَ اولي نوم ئې یمیمه او دَ دویمي نوم ئې قصیعه
۱۵ او دَ دریمي نوم ئې قرن هفوک کیښود ۱۵ او په ټوله زمکه کښ
دَ ایوّب دَ لوڼړو په شان ښایسته ښځي موندلي نه شوي او
دَ دوي پلار دَدوي دَ ورونړو په مینځ کښ دوي ته میراث ورکړ
۱۶ ۱۶ او ایوّب پس له دي نه یو سل څلویښت کاله ژوندي وه او
زامن او زامن دَ ځامنو ئې تر څلورو پیړو پوري ولیدل ۱۷ او
ایوّب زوړ له ورځو موړ مړ شه ❋